

Przedwzrostek

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr 216

Wydanie

Ł

Rok 68

Środa, dnia 21 września 1938

Exemplarz
pojedynczy

10
gross

Prenumerata
miesięczna

2,50

Inż. A. Doboszyński skazany na 4 lata

Wobec ponownego odrzucenia wniosku obrony o wyłączenie ze sprawy sądu lwowskiego, osk. inż. Doboszyński odmówił wyjaśnień, a obrona zrzekła się udziału w rozprawie

Lwów. (Tel. wł.). W poniedziałek po godz. 9 rozpoczęła się w lwowskim Sądzie Okręgowym rozprawa przeciw inż. Adamowi Doboszyńskiemu.

Jest to, jak wiadomo, czwarta już rozprawa w ciągu ostatnich dwóch lat. Pierwsza była w Krakowie, druga we Lwowie, trzecia w Sądzie Najwyższym w Warszawie, czwarta obecnie we Lwowie.

Sala rozpraw

Rozprawa odbywa się w tej samej sali, co rozprawa w lutym przed przysięgłymi. Na sali sądowej nic się nie zmieniło, poza tym, że miejsca, przeznaczone dla przysięgłych, zajmuje obrona. Zmienił się tylko skład trybunału i publiczność, wśród której przeważają przedstawiciele sądownictwa, adwokatury i bardzo wielu członków Stronnictwa Narodowego. Zauważyliśmy wśród publiczności kilku sędziów przysięgłych, którzy podczas ostatniej rozprawy we Lwowie sądzili inż. Doboszyńskiego.

Oskarżony i ława obrońców

O godz. 9,05 policja wprowadziła inż. Doboszyńskiego na salę. Był on ubrany na czarno. Szczupła sylwetka jego nie zmieniła się zasadniczo w ciągu tych siedmiu miesięcy. Widać jednak, że schudł nieco i przybladł na twarzy. Przybyło mu również więcej siwych włosów, co zresztą komentuje się żywo wśród publiczności.

Na salę wchodzi adwokat, którzy witają się z oskarżonym i zasiadają na swych miejscach. Z Krakowa przybył adw. Pozowski, z Warszawy adw. Stypułkowski, ze Lwowa — adwokat Maciejko, Macieliński, Pankowicz, Małachowski. Adw. Pieracki jest chwilowo nieobecny.

Bezpośrednio przed dzwonkiem wchodzi na salę siostra inż. Doboszyńskiego, p. Małkiewiczowa z mężem. Po dzwonku wchodzi prok. Olszewski, następnie prok. Olberk i radca Prokuratury Generalnej Jaworski, który wnosi imieniem skarbu państwa powództwo cywilne.

Wchodzi wreszcie trybunał sądzący w składzie: przewodniczący s. S. O. Ponurkiewicz i wotanci s. S. O. Stański i sędzia śledczy Cisło.

Otwarcie rozprawy

Rozlegają się sakramentalne słowa przewodniczącego:
— Odbędzie się rozprawa karna przeciw inż. Doboszyńskiemu.

Na wstępie sprawdza przewodniczący generalia oskarżonego, z których wynika, że inż. Doboszyński urodził się w 1904 r. w Krakowie, jest inżynierem budowlanym, podporucznikiem rezerwy saperów, karany nie był.

Wniosek adw. Stypułkowskiego

— Po ustaleniu generalij zabiera głos adw. Stypułkowski i stawia wniosek o powołanie w charakterze świadków wszystkich przysięgłych, zasiadających w czasie rozprawy lutowej, na stwierdzenie okoliczności, że przewodniczący ówczesnego trybunału,

sędzia Sądu Okręgowego, Paweł Dysiewicz, w czasie obrad przysięgłych nad werdyktem objaśnił przysięgłym, iż w razie potwierdzenia czwartego pytania przy równoczesnym skreśleniu słów: „celem przywłaszczenia“, oskarżonemu Doboszyńskiemu grozi jedynie kara grzywny i — że przysięgli skłonieni jedynie tym pouczeniem przewodniczącego, pytanie powyższe w tej formie siedmioma głosami potwierdzili.

Sąd Najwyższy zajmował się rozpatrzeniem ważności zapadłego wyroku przeciwko inż. Doboszyńskiemu i ten właśnie Sąd Najwyższy według słów tego wyroku 17 czerwca 1938 r. powiedział: „W tych warunkach Sąd Najwyższy nie ma możliwości kontroli, jaka była rzeczywista intencja przysięgłych i wobec braku artykułu 426 i 449 kpk., która mogła mieć wpływ na treść wyroku, wyrok ten w części wskazanej sentencji uchyla“.

„Jeśli społeczeństwo — mówi wniosek — względnie, jako wyraził jego opinii, sąd Najjaśniejszej Rzeczypospolitej ma ewentualnie popełnić czyn inż. Doboszyńskiego, to miech się to stanie z wyeliminowaniem wszelkich ubocznych elementów, a przede wszystkim momentu bezprawia, jakim niewątpliwie było stanowisko s. Dysiewicza, który wpłynął na decyzję ławy przysięgłych. Sprawę tę należy do dna wyjaśnić, aby można było stwierdzić niewątpliwie, jakie pobudki kierowały wyrażicielami sumienia obywatelskiego wówczas, gdy potwierdzali pytanie czwarte“.

Replika prok. Olberka

Z wnioskiem obrońcy polemizuje prok. Olberk, który twierdzi, że powołanie przysięgłych świadków jest niedopuszczalne, gdyż nie mogą oni zdradzić tajemniczy obrad, jakie toczyły się w czasie uchwalania werdyktu i wniosku o oddalenie wniosku.

Oświadczenie adw. Maciejki

W odpowiedzi na to zabrał głos adw. Maciejko, który oświadczył, że art. 103 kpk. przewiduje możliwość zwolnienia przysięgłych z tajemnicy służbowej, chociaż — zdaniem obrońcy — tajemnica ta obecnie, po zniesieniu sądów przysięgłych, nie istnieje. W tym celu adw. Maciejko zwraca się do Trybunału z wnioskiem o odniesienie się w drodze telegraficznej lub telefonicznej do ministra sprawiedliwości — bo nie wątpię, wtraca adw. Maciejko, że w dniu dzisiejszym istnieje połączenie telefoniczne z Warszawą — o zwolnienie b. sędziów przysięgłych z tajemnicy służbowej. Kwestia ta jest tym ważniejsza, że już po werdykcie p. minister sprawiedliwości oświadczył w Senacie, że sprawa inż. Doboszyńskiego została już załatwiona. Na tej podstawie niewątpliwie Senat uchwalił ustawę o zniesieniu sądów przysięgłych w Polsce. Poza tym adw. Maciejko zwrócił uwagę na okoliczność znaną ówczesnej ławie przysięgłych, która to okoliczność niewątpliwie miała także wpływ na decyzję ławy, a mianowicie na fakt, że żaden z towarzyszy inż. Doboszyńskiego nie został skazany za kradzież, pod którym to zarzutem staje dziś przed sądem oskarżony inż. Adam Doboszyński. Na są-

dzie lwowskim — ciągnie dalej adw. Maciejko — ciąży poważny zarzut... (w tym miejscu przewodniczący przerywa obrońcy). Aby ten zarzut uchylić, należy przesłuchać sędziów przysięgłych, w charakterze świadków.

Przemówienie adw. Macielińskiego

W związku z powyższymi wnioskami obrony przemawiał jeszcze adw. Macieliński, który oświadczył, że Sąd Najwyższy wskazał właściwą drogę postępowania. Dzisiejsza rozprawa jest tylko dalszym etapem sprawy, który od dwóch lat toczy się w Polsce. Należy więc wszystkie cienie przeszłości usunąć, aby nie spotkać się z ewentualnym zarzutem niedopatrzności czy też stronnictwa. Znany jest bowiem wniosek inż. Doboszyńskiego o wydanie sędziemu Dysiewiczowi sądom, celem wyjaśnienia tych własnych cieni. Nie pociągnięto do odpowiedzialności ani s. Dysiewicza, ani osk. Doboszyńskiego o zniesławienie. Dlatego też obecny Trybunał winien uwzględnić wniosek obrony o powołanie na świadków b. przysięgłych, gdyż tylko w ten sposób można będzie usunąć te cienie, które nad sądownictwem lwowskim zaciążyły.

Postanowienie później

Po przemówieniach obrońców przewodniczący trybunału oświadcza, że sąd wyda postanowienie co do wniosku obrony we właściwym czasie.

Do głosu zgłasza się jeszcze adw. Pozowski, jednakże przewodniczący głosu mu nie udziela. Adw. Pozowski odwołuje się do trybunału, który jednakże zatwierdza zarządzenie przewodniczącego.

Akt oskarżenia

Następuje odczytanie przez przewodniczącego punktu 3a aktu oskarżenia Prokuratury w Krakowie. Punkt ten oskarżenia jest kwalifikowany jako występki z art. 257 k. k. (kradzież). W uzasadnieniu jednakże aktu oskarżenia czyta przewodniczący także wszystko, co było przedmiotem postępowania na poprzedniej rozprawie, a więc całe dzieje myślenickiej wyprawy.

Adw. Pozowski znów prosi o głos, ale przewodniczący i tym razem odmawia.

Oświadczenie inż. Doboszyńskiego

Po odczytaniu aktu oskarżenia przewodniczący zwraca się do oskarżonego i zapytuje go, czy przyznaje się on do zarzutów, sformułowanych w p. 3a aktu oskarżenia.

Inż. Doboszyński wstaje i oświadcza:

— Dopóki sędzia Dysiewicz nie zasiadzie na ławie oskarżonych, przed lwowskim sądem odpowiadać nie będę.

Przew.: — Ale czy pan przyznaje się do zarzutów w akcie oskarżenia?

Inż. Doboszyński: — Dopóki wniosku obrony sąd nie załatwi, nie będę w ogóle zeznawał.

Przew.: — Pański wniosek załat-

wiony będzie we właściwym czasie.

Inż. Doboszyński: — Do słów, które wypowiedziałem, nie mam nic więcej do dodania — i siada.

Wobec odmowy wyjaśnień przewodniczący postanawia odczytać wyjaśnienia inż. Doboszyńskiego, złożone na poprzednich rozprawach.

Adw. Pozowski: — Proszę o zaprotokołowanie motywów, dla których osk. inż. Doboszyński odmawia składania wyjaśnień przed sądem lwowskim.

Przew.: — Pan mecenas nie wie, co jest zaprotokołowane, dlatego wniosek ten uważam za nieaktualny.

Odczytanie wyjaśnień inż. Doboszyńskiego

Następnie przewodniczący Ponurkiewicz odczytuje z protokołu poprzedniej rozprawy wyjaśnienia inż. Doboszyńskiego, dotyczące najścia na posterunek w Myślenicach.

Prok. Olszewski wskazuje coraz to nowe miejsca w protokołach poprzednich rozpraw i wnosi o ich odczytanie.

Wszystkie wnioski prokuratora sąd uwzględni.

Po zakończeniu odczytywania tych wyjątków, przewodniczący oznajmia, że z kolei przejdzie do postępowania dowodowego, a tymczasem zarządza krótką przerwę.

Po przerwie wchodzi świadek, post. Małeck i.

Oświadczenie adw. Stypułkowskiego

Z ławy obrońców podnosi się adw. Stypułkowski i oświadcza:

Nim jeszcze ten świadek zostanie przesłuchany, oświadczam, że zgodnie z zasadami postępowania karnego obrona winna mieć w procesie te same warunki, co prokuratorzy. Orobica chce więc wiedzieć, jaki jest materiał dowodowy. Imieniem ławy obrońców wnoszę więc o wydanie przez sąd postanowienia, co do postępowania dowodowego, jacy świadkowie będą słuchani i jakie dowody będą przedłożone.

Przew.: — Postanowienie takie będzie wydane we właściwym czasie.

Obrona: — W takim razie proszę o wyjaśnienie, co to jest „właściwy czas“.

Przew.: — Aż do zamknięcia rozprawy.

Podtrzymanie wniosku o wyłączenie Sądu

Z kolei wstaje adw. Pozowski i oświadcza:

W tym stanie rzeczy podtrzymuję nasz wniosek o wyłączenie całego Sądu Okręgowego lwowskiego od rozpatrywania sprawy inż. Doboszyńskiego. Gdyby wniosek został jeszcze raz odrzucony, uniemożliwiłoby to nam obronę, gdyż oskarżony odmówił zeznań, a w tych warunkach obrona wobec nieznajomości intencji oskarżonego musiałaby przestać brać udział w rozprawie.

Przew.: — Czy mam to rozumieć jako wniosek o wyłączenie kompletu sądowego? Wniosek o wyłączenie całego sądu lwowskiego został przez o-

(Ciąg dalszy na stronie 2).

Znów atak Hitlera na Czechosłowację

Wywiad z Ward Pricem — Gwałtowny ton wynurzeń kanclerza Rzeszy

Londyn (PAT) „Daily Mail” ogłasza wywiad Ward Price'a z kanclerzem Hitlerem na temat Czechosłowacji.

„Czesi twierdzą, oświadczył Hitler, że nie mogą odbyć plebiscytu, bowiem tego rodzaju zarządzenie nie jest w ich konstytucji przewidziane. Moim zdaniem ich konstytucja zdaje się zapewniać tylko jedną rzecz, a mianowicie, aby siedem milionów Czechów mogło uciskać 8 milionów mniejszości narodowych. Te kłopoty z Czechami winny ulec natychmiastowej likwidacji i to raz na zawsze. Jest to wrzód, który zatruwa cały europejski organizm. O ile ten stan rzeczy miałby trwać nadal, to zarażałby stosunki międzynarodowe dotąd, dopóki by się one katastrofalnie nie zalały.

Przyczyna wzrostu niemieckich sił lotniczych

„Egzystencja Czechosłowacji jako sojusznika Rosji Sowieckiej, wysuniętego w samo serce Niemiec, zmusiła mnie do stworzenia wielkiej niemieckiej armii lotniczej, (I — Red.), co z kolei doprowadziło do wzmocnienia wojsk lotniczych Francji i W. Brytanii. Już raz podwoilem niemiecką flotę powietrzną z powodu położenia istniejącego obecnie w Czechosłowacji. Jeżeli tym razem nie uda się opanować kryzysu, marsz Goering niedługo domagać się będzie ode mnie zgody na ponowne podwojenie sił, a wówczas Francja i W. Brytanii podwoją też swe floty powietrzne i w ten sposób szalony wyścig będzie trwał nadal.

„Dopóki ucisk czeski nad mniejszością niemiecką trzyma Europę w stanie gorączki, muszę być na wszystko przygotowany. Przystudiowałem linię Maginota i dużo się z niej nauczyłem. Ale myśmy skonstruowali na podstawie własnych pomysłów coś, co jest jeszcze lepsze i co wytrzyma napór wszystkich sił świata, o ile w razie zaatakowania zdecydujemy się pozostać w defensywie.

Stanowisko wobec Francji

„Wszystko to jest szaleństwem, bowiem nikt w Niemczech nie marzy o zaatakowaniu Francji. Nie odczuwamy żadnej niechęci wobec Francji. Przeciwnie w Rzeszy istnieje silne uczucie sympatii dla Francji. Niemcy

Cukiernia i Owocarnia we Włocławku

została przeniesiona z ul. 3-go Maja 40 na Plac Wolności 7. Polecam się i nadal względem Szanownej Klienteli.

K. Mielczarski, Plac Wolności 7.
n 18 298

CO PISZA INNI

Niezwykły pośpiech

„Dziennik Ludowy” pisze:

„Zarządzenie o rozwiązaniu Sejmu i Senatu zostało podane do wiadomości publicznej o godzinie 2 po południu. A już wieczorem na murach stolicy zostały naklejone dwa rodzaje afiszów „Ozonu”. To jest amerykański rekord: napisać proklamację, wykonać rysunek, sporządzić kliszę i wydrukować w dwóch kolorach w dziesiątkach tysięcy egzemplarzy — a wszystko w przeciągu 6—7 godzin.”

„Słusznie w związku z tym p. Welm ze „Słowa” dodaje:”

„Rzeczywiście pośpiech niestychany, szczyt osiągnięć nowoczesnej techniki — można powiedzieć. Jak tak dalej pójdzie, dojdzie do tego, że zaczniemy co dzisiaj, a skończymy wczoraj.”

W Krakowie się kłóć

Poza czynnikami oficjalnymi, które urzędowo przygotowują wybory, akcją przedwyborczą zajmuje się jeszcze „Ozon” i P. P. S. Na razie „Ozon” rozlepił przy pomocy Młodej Polski ulotki i afisze, zaś socjaliści zwołują zebrania, na które niewiele osób przychodzi.

Na tle konkurencji wyborczej doszło do zabawnego incydentu. Socjaliści wnieśli pismo do Starostwa Grodzkiego, że związek „ozonowy” ukradł im listę członków w jednej z fabryk, aby tym sposobem powiększyć ilość swych członków, i uzyskać delegatów w zgromadzeniu okręgowym. Poza tym socjaliści oskarżają „Ozon” przed zarządem miasta, że na domach świeżo odmalowanych rozlepiają afisze bez zgody prezydenta miasta.

Te odwołania socjalistów do zarządu miasta posiadają swoją wymowę....

nie pragną również żadnej wojny z W. Brytanią.

„Mój Boże! — wykrzyknął Hitler podniesionym głosem. — Ileż mógłbym w sztuczach i dla Niemców zrobić, gdybym nie miał do czynienia z tą piekielną tyranią czeską nad paru milionami Niemców. Ale to musi ustać, to ustanie!

„Czesi nigdy nie byli niepodległym narodem, dopóki traktatami pokojowymi nie podniesiono ich do niezashowanej i sztucznej pozycji panowania nad mniejszościami, liczącymi od nich samych. Utworzenie tej Czechosłowackiej Republiki, składającej się z wielu narodowości, po wojnie, było obłędem. Ustanowienie intelektualnie

niższej garstki Czechów w roli rządzących nad mniejszościami, należącymi do takich narodów, jak Niemcy, Polacy, Węgrzy i posiadających za sobą tysiącletnią kulturę było dziełem szaleństwa oraz ignorancji.

Nienaturalna instytucja

„Niemcy sudeccy nie szanują Czechów i nigdy nie przyjmą ich panowania. Po wojnie mocarstwa sojusznice oświadczyły, że Niemcy niegodne są, aby panować nad czarnymi, ale równocześnie udzieliły drugorzędemu narodowi, jak Czechom prawa panowania nad trzy i pół milionami Niemców, odznaczających się najwyższym charakterem i kulturą. Gdyby wów-

Niemcy sudeccy przeciw Henleinowi?

Londyn. (Tel. wł.) Pierwszym wynikiem energicznej samoobrony czeskiej w okręgu sudeckim jest coraz wyraźniejsza reakcja samego społeczeństwa niemieckiego przeciwko obowowi Henleina.

Po ucieczce przywódców sudeckich do Rzeszy szerokie masy Niemców mają więcej odwagi w wyrażaniu swojego zdania. Mnożą się też z każdym dniem akty lojalności wobec rządu praskiego, nadając całkiem nowe oblicze zagadnieniu sudeckiemu.

Akty lojalności

W Mariańskich Łaźniach, nazajutrz po zamieszkach, zgłosił się senator niemiecki Frank do prefekta policji, ofiarując swe usługi w zaprowadzeniu porządku w mieście. Z innych środowisk (jak referuje ze swego objazdu pogra-

nicza czesko-niemieckiego korespondent „Daily Telegraph”) nadchodzą podobne wiadomości, więc np. w głównej kwaterze Henleina w Asch miejscowy „gauleiter” Otto Richter wyrzekł się swego dotychczasowego „führera” i wyraził swą lojalność wobec władz czeskich.

Szczególnie liczne wycofywania się z szeregów hitlerowskich zdarzają się wśród członków dawniejszej Niemieckiej Partii Agrarno-Katolickiej, która — jak wiadomo — jeszcze niedawno zgłosiła swój akces do partii Henleina, pod wpływem gróźb, że uważana będzie za zdrajców narodu niemieckiego.

Znaczne ilości Niemców, wiernych Henleinowi, przekroczyły granicę Czechosłowacji, znajdując schronienie w Bawarii i Austrii. Oczyszczanie terytorium czeskiego z elementu hitlerowskiego postępuje szybko naprzód.

czas istniała potężna Rzesza, byłoby to niemożliwe. Gdy tylko Rzesza znów stała się silniejszą, Niemcy sudeccy zaczęli się organizować.

„Rząd czeski czyni rozpaczliwe wysiłki powaszenia wielkich mocarstw europejskich. Inaczej bowiem państwo czeskie nie mogłoby dalej istnieć. Ale jest rzeczą niemożliwą utrzymanie tego rodzaju nienaturalnej instytucji drogą politycznej i dyplomatycznej przebiegłości.

„Gdyby Henlein został aresztowany, to ja sam stanę się przewodcą Niemców sudeckich i bardzo byłbym rad widzieć, jak długo po tym p. Benesz mógłby ogłaszać swe dekrety. Mam nadzieję, że nie wyda on listu gończego, celem aresztowania mnie.

„Gdyby Czesi posiadali wielkiego męża stanu, to dawno dopuściłby on do tego, by Niemcy sudeccy połączyli się z Rzeszą, zapewniając w ten sposób autonomię Czechom. Ale p. Benesz jest politykiem, a nie mężem stanu.”

Ta nieoczekiwana zmiana wśród niemieckich sudeckich nie pozostała bez skutków na nastroje w W. Brytanii.

Nie z plebiscytu?

Podczas gdy pod wpływem ostatnich dni hasło plebiscytu zyskiwało coraz liczniejszych zwolenników, dziś wyczuwa się poważną zmianę w zapamiętaniach. Prasa londyńska drukuje sporo wiadomości z Pragi, które jednoznacznie odrzucają ideę plebiscytu, jako „nie nadającą się do dyskusji”. Również Runciman powrócił pono z Pragi pod wpływem tych przeciwplebiscytowych nastrojów i w takimże duchu informuje rząd brytyjski.

Na członkach gabinetu zrobiło wrażenie, że Hitler w swej rozmowie z Chamberlainem nie zmienił niemal w niczym tonu, jaki brzmiał w jego końcowej mowie norymberskiej.

Proces inż. Doboszyńskiego

(Ciąg dalszy ze strony 1)

brone złożony w dniu 5 września i został następnie przez Sąd Apelacyjny odrzucony. Może więc zatem być mowa tylko o nowym wniosku, a w takim razie proszę o podanie przyczyn wyłączenia obecnego kompletu sądu.

Adw. Pozowski: — Podtrzymuję cały pierwotny wniosek. Z motywów w nim przytoczonych wynika, że wniosek s. Dysiewicza...

Przewodniczący przerywa i mówi:

— Proszę o podanie przyczyn, czy też okoliczności, przemawiających za wyłączeniem, a odnoszących się tylko do obecnego składu sądu.

Adw. Pozowski: — Jest to dla mnie niemożliwe, jeśli nie omówię całej sprawy. Muszę przecież podać podłoże.

Przewodniczący przerywa: — Ja odczytam postanowienie Sądu Apelacyjnego, oddalające wniosek obrony z 5 września o wyłączenie całego sądu lwowskiego. (Czyta): „Wyłączenie takie mogłoby nastąpić jedynie w wypadku zgłoszenia uzasadnionych zarzutów indywidualnie co do każdego sędziego Sądu Okręgowego.”

Adw. Pozowski: — W tym stanie rzeczy muszę się powołać na pisemne motywy naszego wniosku, których nie wolno nam tu, jak widzę, przytoczyć ustnie, ale które znane są sądom. Inż. Doboszyński postawił s. Dysiewiczowi pewne zarzuty. Skoro nie wytoczono sprawy o nadużycie władzy przeciwko temu sędziemu, ani też przeciw inż. Doboszyńskiemu o zniesławienie sędziego, oskarżony odmówił zeznań. Ze względu zaś na węzły koleżeńskie, łączące s. Dysiewicza z wszystkimi innymi sędziami sądu lwowskiego, oraz ze względu na to, że praktyka prawna zna wypadki wyłączenia całego sądu z takich właśnie powodów, uzasadniony jest wniosek o wyłączenie całego sądu, a zatem i kompletu sądu.

Odrzucenie wniosku obrony

Przewodniczący zarządza przerwę i przekazuje wniosek właściwemu sądowi do rozpoznania. Równocześnie

o godz. 12 m. 15 zarządza przerwę, która trwa do godz. 13.10. Po przerwie trybunał wchodzi na salę i zajmuje miejsca. W tej chwili adv. Stypulkowski prosi o głos. Przewodniczący odmówił udzielenia mu głosu, oświadczając, że przede wszystkim musi wyczerpać sprawę wniosku o wyłączenie i odczytał w całości postanowienie Sądu Okręgowego, który to sąd w składzie: prezes S. O. Haninczak, wiceprezes S. O. Michałewski i s. S. O. Cybulski na posiedzeniu niejawnym wniosku o wyłączenie sądu lwowskiego nie uwzględnił.

Obrona zrzeka się udziału w rozprawie

Po odczytaniu tego postanowienia zabrał głos adv. Stypulkowski, składając w imieniu osk. inż. Doboszyńskiego i wszystkich obrońców w następujące oświadczenie:

W imieniu osk. inż. Doboszyńskiego mam zaszczyt złożyć następujące oświadczenie: Doboszyński podjął swój czyn wyprawę na Myślenice, aby ujawnić a przez to uleczyć ogrom nieprawości, które — jego zdaniem — toczą życie w Polsce. Tym bardziej nie może Doboszyński dopuścić myśli, aby wyrok w jego sprawie wydany, który ma sędzić jego czyn, mógł pozostawać w jakimkolwiek związku z czymkolwiek czynem nieprawym, a tym bardziej z czynem sprzecznym z prawem polskim sędziego. Ponieważ osk. Doboszyńskiemu, mimo jego wyjaśnień, nie udało się czynu s. Dysiewicza ujawnić, a przez to, jego wpływu na bieg sprawy wyeliminować, przeto uważa inż. Doboszyński składanie dalszych wyjaśnień w sprawie już kilkakrotnie sądownej za zbędne, a dalszą obronę za bezprzedmiotową. Dlatego prosi inż. Doboszyński swoich obrońców, aby dalszy udział w rozprawie zaniechali. Obrona stosownie do złożonego już przez siebie oświadczenia, podzielać nadto zdanie swego mandanta, ma zaszczyt zawiadomić Wysoki Sąd, że od dalszego udziału w przewodzie sądowym uchyła się.”

Obrona opuszcza salę rozpraw

Po tym oświadczeniu wszyscy obrońcy opuszczają salę rozpraw, co wywołuje żywe poruszenie.

Przewodniczący zarządza przerwę, po której w wyniku narady, ogłasza postanowienie, mocą którego każdego obrońcę sąd ukarała grzywną po 100 zł. Sąd uzasadnił swe postanowienie tym, że krok obrony miał charakter demonstracji, naruszającej powagę sądu.

Następnie sąd przystąpił do przesłuchania kilku świadków, powołanych przez prokuratora na przebieg zajścia na posterunku w Myślenicach.

O godz. 14.15 przewodniczący zamknął przewód sądowy i ogłosił przerwę do godz. 17.30.

Wyrok

Lwów. (Tel. wł.) W późnych godzinach wieczornych zapadł wyrok w procesie inż. Adama Doboszyńskiego przed Sądem Okręgowym we Lwowie. Inż. Adam Doboszyński skazany został na cztery lata więzienia zaliczeniem aresztu śledczego, za namawianie do rabunku.

Dalsze szczegóły z rozprawy oraz szczegółowe uzasadnienie wyroku podamy w jutrzejszym numerze.

Telegram obrońców inż. Doboszyńskiego do min. sprawiedliwości

Lwów. (Tel. wł.) Jak się dowiadujemy, obrońcy w procesie inż. Doboszyńskiego wysłali do ministra sprawiedliwości Grabowskiego następujący telegram:

„Do Pana Ministra Sprawiedliwości w Warszawie. W imieniu inż. Adama Doboszyńskiego zwracamy się do Pana Ministra, jako naczelnego prokuratora, z prośbą o zarządzenie zbadania zarzutów, stawianych panu sędziemu Dysiewiczowi w związku z werdyktem przysięgłych we Lwowie, zapadłym w dniu 15 lutego 1938 roku. Wyjaśnienie tej sprawy leży zdaniem naszym w istotnym interesie wymiaru sprawiedliwości.”

Z NASZEGO STANOWISKA

W przełomowym momencie

Rozwiązanie parlamentu i zarządzenie nowych wyborów do ciał ustawodawczych nastąpiło w chwili, kiedy Europa przeżywa okres największego napięcia od czasu wojny światowej. W najbliższym naszym sąsiedztwie, pomiędzy dwoma państwami, które na długiej przestrzeni graniczą z Polską, rozgrywa się z błyskawiczną szybkością wydarzenia, których konsekwencje muszą być brzemienne w skutki dla całej Europy i Polski. Od miesięcy „ocieramy się” o sprawę pokoju i wojny, a światowy aparat dyplomatyczny, który dziś w tak wielkim jest ruchu, żongluje ogniem i wodą dokoła czeskosłowackiej beczki prochu.

Jakiegokolwiek wyładowanie napiętej atmosfery, bardziej lub mniej wybuchowe, musi w silniejszym lub słabszym stopniu odbić się bezpośrednio na Polsce. Pisaliśmy już o sprawie czeskosłowackiej wielokrotnie zajmując stanowisko zasadnicze. Idzie o układ sił i stosunków w Europie środkowej i wschodniej. Wiemy, co znaczy dalsze wzmocnienie się Niemiec, a co osłabienie ich sąsiadów. Wiemy, co jest dobre dla bezpieczeństwa i rozwoju Polski, a co złe. W niczym nasz stosunek do niebezpieczeństwa niemieckiego nie osłabia oczywiście troski naszej o los rodaków naszych w Czechosłowacji.

Zagadnienia te są dla nas tak wielkiego znaczenia, że błędnie wobec nich w tej chwili wiele innych problemów, które stoją przed Polską. W takich momentach zwykło się w innych państwach skupiać całą uwagę i czujność narodu na bieg przełomowych wydarzeń zewnętrznych podporządkowując tej czujności sprawy wewnętrzne, które mogą być tak samo dobrze załatwione później, jak dziś czy jutro.

U nas mimo całej powagi sytuacji międzynarodowej, w której Polska zainteresowana jest jak najbardziej, zwrócona została myśl społeczeństwa ku wewnętrznym sprawom państwa, ku wyborom, które w sposób nieunikniony spowodują agitację w rozbieżnych kierunkach, walkę polityczną.

Charakterystyczny oddźwięk znalazł ten stan rzeczy w prasie niemieckiej, która snuje rozważania na temat neutralności Polski w stosunku do ostatecznych wypadków w Europie. „Deutsche Rundschau” pisze, że „beztroska, z jaką Polska podjęła rozwiązanie ważnych i — jak powszechnie się twierdzi — ciężkich zagadnień wewnętrznych, stawia Polskę w roli tego europejskiego państwa, które nie tylko może być neutralne, ale w rzeczywistości jest neutralne i czuje się bezpieczne wobec zagranicznych niespodzianek”.

W ten sposób interpretują Niemcy fakt, że w przełomowym momencie komplikacji europejskich zarządzone zostały w Polsce wybory. Fakt ten wywołuje komentarze polityczne i w innych krajach, które przywykły postę-

pować u siebie inaczej.

[Ze swej strony uważamy sobie za obowiązek położyć cały nacisk na czujność społeczeństwa wobec tak nam bliskich wydarzeń zagranicznych, — czujność, która nie może być przesłonięta kurtyną naszych spraw wewnętrznych. Musimy mieć wciąż na oku możliwość nowego po „Anschlussie” austriackim wzmocnienia się Niemiec, bezpośredniego czy pośredniego, i dlatego naród polski nie może się ograniczyć do troski o los rodaków swych zaolzańskich, lecz musi myśleć swą i wolę zwrócić ku zagadnieniu, w jakiej postaci otrzymałby rekompensatę od Niemiec.

Narzuca się problem pozycji Polski

nad dolnym biegiem i ujściem Wisły. Gdyby Niemcy miały bezpośrednio czy pośrednio wzmocnić ścianę swą, przylegającą do naszej granicy południowo-zachodniej, za którą mieszczą się największe skarby ziemi Rzeczypospolitej, jeden z głównych warunków jej niepodległości gospodarczej i politycznej, — winno dla jej bezpieczeństwa i dla równowagi europejskiej doznać równocześnie wzmocnienia stanowisko Polski nad dolną Wisłą i Bałtykiem.

Jest to postulat zasadniczy, podyktowany instynktem samozachowawczym narodu polskiego i naturalnym jego parciem ku rozwojowi mocarstwowemu.

Dziennikarze na terenie rozgrywających się wydarzeń

Sprawa sudecka zelektryzowała cały świat. Toteż nie dziw, że jednymi z pierwszych, którzy udali się na teren rozgrywających się wydarzeń, są dziennikarze. Na zdjęciu grupa dziennikarzy-sprawozdawców na granicy czeskosłowacko-niemieckiej.

Odrzucone wnioski obrony

Na marginesie poniedziałkowej rozprawy inż. Doboszyńskiego

(Od własnego korespondenta „Oregdownika”)

L w ó w, 19 września.

Proces inż. Doboszyńskiego, który rozpoczyna się w dniu dzisiejszym, będzie, zdaje się, ostatnią fazą tej głośniejszej sprawy — przynajmniej przed sądem pierwszej instancji, gdyż nie jest wykluczone, iż strony będą się jeszcze odwoływać do wyższych instancji.

Należy przypomnieć, iż w czasie od ostatniego wyroku przed sądem przysięgłych zapadłym 15 lutego r. b. we Lwowie od oskarżonego inż. Doboszyńskiego i jego obrońców ciągle wychodziła inicjatywa prawna we formie wniosków i zażaleń. Decyzje władz jednak prokuratorskich i sądowych były zawsze odmowne.

I tak najpierw wniósł inż. Doboszyński do prokuratury we Lwowie prośbę o wszczęcie dochodzeń przeciw tym sędziom i urzędnikom sądowym, którzy nie rozpisali na czas drugiej rozprawy przed sądem przysięgłych po uwalniającym werdykcie krakowskim. Obrona stała na stanowisku, iż w tym wypadku w ogóle proces w spóźnionym terminie odbyć się nie może, kiedy zaś Sąd oświadczył, że zachodzi tu tylko naruszenie przepisu instrukcyjnego, inż. Doboszyński domagał się pociągnięcia do odpowiedzialności winnych tego naruszenia zarówno w Krakowie jak i we Lwowie. Inż. Doboszyński oświadczył w swej prośbie, iż niewątpliwie sędzia Horski w Krakowie, a wiceprezes sądu Malicki i sędzia Dysiewicz we Lwowie znają nazwiska winnych...

W tej samej prośbie inż. Doboszyński zwrócił uwagę na jeszcze jedną nieprawidłowość, a mianowicie fałszywe — jego zdaniem — pouczenie sędziów przysięgłych przed naradą przez sędziego Dysiewicza, iż na wypadek zatwierdzenia 4 pytania w formie ograniczo-

nej inż. Doboszyński będzie skazany tylko na grzywnę. Inż. Doboszyński prosił o wszczęcie dochodzeń i w tej sprawie...

Prokuratura załatwiła prośbę inż. Doboszyńskiego odmownie, a odpowiednio zażalenie inż. Doboszyńskiego na tę decyzję prokuratury do Sądu Apelacyjnego zostało również przez Sąd Apelacyjny lwowski odrzucone...

W sierpniu r. b. wniosła obrona inż. Doboszyńskiego (adv. Maciejko) o przesłuchanie na najbliższej rozprawie jako świadków b. sędziów przysięgłych na okoliczność, jaka była ich intencja — na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy — oraz jakich wyjaśnień udzielił im sędzia Dysiewicz. I ten wniosek został przez Sąd Okręgowy załatwiony odmownie, przy czym Sąd oświadczył, iż dla obecnego procesu obojętne jest, jaka była intencja przysięgłych.

We wrześniu wreszcie adv. Pozowski z Krakowa w imieniu inż. Doboszyńskiego zgłosił jeszcze jeden wniosek i to o wyłączenie ze sprawy całego lwowskiego Sądu Okręgowego. Szczegółowo wniosek został w prasie skonfiskowany, więc nie możemy ich tu przypominać.

I ten wniosek obrony został przez Sąd Apelacyjny lwowski odrzucony.

Kosztowne „ucho igielne”

„Nowa Rzeczpospolita”, organ „frontu Morges”, daje przykład „ucha igielnego”, jakie musi przeżyć „opozycjonista” — decydujący się na udział w wyborach.

„Na wejście do zgromadzenia okręgowego drogą delegacji samorządowych czy zawodowych liczyć nie może, a jeżeli, to jako biały kruk, zdecydowany na stałe i bezwzględne majoryzowanie przez „elitar-

Charakterystyczny obrazek

Oto charakterystyczny obrazek z nad granicy czeskosłowacko - niemieckiej: dzieci niemieckie chwyciły się za ręce i tańczą około słupa granicznego...

na” większość. Pozostaje ciasny przesmyk art. 33, brzmiały:

„W skład zgromadzenia okręgowego wchodzi poza tym delegacją, zgłoszeni po jednym przez co najmniej 500 (!) wyborców, zamieszkałych w okręgu wyborczym”.

„A punkt 4 dodaje: „Podpisy na zgłoszeniu mają być poświadczone przez notariusza”.

Ni mniej ni więcej!

„Weźmy do ręki kalendarzyk wyborczy.”

„3 października: zgłaszanie delegatów do zgromadzeń okręgowych przez wyborców. W 18 dniach ma zatem 500 wyborców odbyć ze świadkami tożsamości i legitymacjami pielgrzymkę do notariusza, tam wykonać swą osobowość, podpisać zgłoszenie, a notariusz ma pod tym podpisem położyć pieczęć i umieścić klauzulę uwierzytelniającą. Licząc tylko 15 minut na jedną legalizację, otrzymamy 125 godzin pracy notariusza przy koszcie co najmniej 2000 zł za to, aby taki „intruz”-opozycjonista znalazł się w zgromadzeniu okręgowym, gdzie zastanie 99 pct byłych bezpartyjników, wystanych tam przez osławione „bezpartyjne” ciała samorządowe, komisarycznych prezydentów, rady powiatowe, gromadzkie, gminne itp.

„Wszedł jednak i m... prawo głosowania na czterech kandydatów spośród ludzi, którzy byli głównym powodem, że ten opozycjonista — nim jest, pozostał i w życiu publicznym od roku 1928, a więc pełnych lat 10, udziału brać nie chce”.

„Rzeczpospolita” — jak z impetem doskoczyła do wyborów parlamentarnych, tak wycofuje się pośpiesznie, uprzedniwszy sobie wąskość i kosztowność „ucha igielnego”.

Socjaliści i ludowcy wobec wyborów

W „Dzienniku Ludowym” ukazał się artykuł, w którym stwierdza się, że „obóz demokratyczny nie widzi możliwości udziału w wyborach sejmowych i że decyzja stronnictw opozycji demokratycznej” nie budzi żadnych wątpliwości i jest przesądzona przez samą sytuację”.

Żydowski „Nowy Dziennik” komentując ten artykuł informuje, że

„PPS i Stronnictwo Ludowe odnoszą się negatywnie do ordynacji wyborczej i nie wezmą czynnego udziału w wyborach, nie będą się jednak czynnie przeciwstawiać akcji wyborczej, czyli że zachowają pozycję z roku 1935. Będzie to bierność neutralna i raczej życzliwa.”

Wśród „sławkowców”

Organ grupy tzw. „narodowych pilsudczyków”, zbliżonych do płk. Sławka — „Jutro Pracy” — w sposób dosyć minorowy zajmuje się rozwiązaniem parlamentu. Zamieszcza wprawdzie artykuł zatytułowany „Idziemy do walki”, ale jest on pełen ogólników i niedomówień. Zapowiada jedynie coś jakby na wzór „Falangi”, „wielki wstrząs moralny” nie precyzując tego bliżej.

W innym artykule znajdujemy masę pochwał dla działalności postów grupy „Jutra Pracy”.

Panegiryk ten napisał jeden z tych właśnie postów.

Z satyry politycznej

Jak w życiu

— Wie pan, nie rozumiem. Wciąż się mówi i pisze o pokoju, o konieczności zabezpieczenia pokoju, o pracy dla pokoju itd. Wydawać by się więc mogło, że cały świat jest za pokojem, a jednocześnie wszyscy się zbroją... Jak to pojąć?...

— Zaraz panu wyjaśnię. Widzi pan, z pokojem jest tak, jak ze starą ciotką. W oczy to jej wszyscy śpiewają: „Sto lat, sto lat niech żyje nam!” — a po ciachu szepczą: „Kiedyż nareszcie tę starą wezmą wszyscy diabli?”

„Ekspress Por.”

Obowiązkiem dobrego obywatela jest kupować towar polski u kupca Polaka!

Tabela loterii

12 dzień cięgnięcia 4-ej klasy 42 Loterii Państwowej

I i II cięgnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 5.000 zł. padła na nr. 109234
15.000 zł.: 45292
10.000 zł.: 40478 152073
5.000 zł.: 5850 10866 13417
41562 58110 61962 155076
2.000 zł.: 4090 17677 31920
37839 85605 82566 90426 90828
117055 134529 137225
1.000 zł. 8511 9409 15240 17715
20855 20079 24816 25637 29663
30724 40498 42357 52413 55630
59970 64934 70302 82411 83318
88348 91358 92619 96199 100638
112718 111956 123711 123643
138304 143160 152902 152994
153168 159600

Wygrane po 250 zł.

48 83 254 500 9 754 959 1000 35
174 242 322 85 401 42 93 586 604 814
972 90 2062 110 277 324 431 97 683
799 972 3002 43 15 1312 76 442 51 625
714 23 64 867 913 4053 85 238 94 490
572 86 92 653 99 720 57 58 921 5060
94 102 57 75 97 297 446 598 673 76
706 11 61 65 90 885 975 7174 93 450
52 533 754 75 995 8025 91 106 386
450 61 654 65 773 811 9139 218 342
439 504 612 38 703 49 87 806 45 10033
80 165 89 225 40 319 58 467 625 11006
17 139 44 229 438 674 748 84 867
12093 294 397 422 86 501 71 708 18
873 922 75 18185 284 325 409 608 795
925 14044 142 57 58 98 230 432 84
865 900 37 15060 287 300 24 452 90
97 501 52 64 653 70 923 18026 136
68 73 87 235 39 42 434 93 572 604 66
85 789 947 17279 359 428 587 48 753
76 995 18003 115 262 82 350 98 422
35 74 78 503 4 25 62 657 735 905 28
19011 114 57 230 350 70 88 460 614
53 729 955 76 20028 79 184 291 481
554 617 892 901 24 21021 39 76 128
55 250 70 305 489 644 45 775 810 943
22085 249 358 411 918 23019 83 125
261 65 479 506 14 47 97 683 777 806
915 50 24115 73 236 318 562 73 618
716 32 39 50 52 70 840 55 927 36 25003
34 71 139 233 312 18 52 525 82 776
805 57 79 968 91 26098 232 43 308 15
560 725 73 86 823 96 923 27016 29 85
66 328 38 41 99 514 640 56 712 30 895
907 28006 123 60 225 583 600 741 96
29074 203 93 892 635 745 911 43
30019 112 81 237 457 529 615 732 35
98 846 64 916 31165 96 216 22 383 443
673 74 32136 397 404 29 729 809 14
84 934 46 72 33143 324 588 654 843
900 63 34159 572 720 887
38 014 87 610 50 929 89 39004 48
314 407 75 675 706 30 81 40 041 149
207 35 518 297 946 84 41 161 523
67 658 709 33 927 42165 291 425 64
568 70 85 645 705 931 62 43099 154
423 72 98 595 64272 921 50 65 44 094
29 130 75 237 84 454 747 45040 71
396 407 68 540 640 894 46008 109 11
212 49 421 671 95 769 846 47152 375
476 682 719 65 810 18 983 48142 78
602 21 819 87 930 77 49126 66 203
62 417 32 557 689 802 31 957 61 74
50205 376 79 402 505 4 624 61 772

51327 24 48 95 526 72 98 609 52206
53 377 447 567 703 42 846 67 87 900
49 68 97 53236 528 684 731 54 012 60
251 467 665 764 87 807 2 996 55157
90 314 48 71 472 537 42 619 724 86
815 941 50 57018 143 200 519 69 665
86 46 825 929 58009 036 86 262 86
581 651 717 939 59065 113 297 327
532 59 622 71 97 718 93 823 915 53
63 60116 249 456 529 35 51 634 782
958 61028 186 210 339 423 55 592
653 794 62 013 120 48 53 92 317 408
15 509 716 18 802 50 84 979 53004
021 101 209 61 60 334 73 735 900 49
75 64043 240 57 87 449 55 82 528 48
612 17 30 38 709 6 18 32 72 877 954
55182 335 54 91 98 535 736 859 69
934 57 66 342 43 90 877
67247 919 54 77 483 619 716 6
823 68025 31 44 345 54 508 98 723
897 914 47 69940 45 67 113 284
367 114 411 740 953 70016 127 435
583 642 51 91 770 83 808 78 71084
88 102 12 71 83 672 710 46 59 829
48 71 961 66 72124 42 48 235 320
36 82 401 613 76 813 987 73160
99 333 35 639 85 93 811 90 994
74098 293 433 583 606 833 40
75082 180 263 440 55 56 63 526 34
81 631 752 945 76103 26 261 393
674 891 940 63 77143 67 285 589
600 43 54 731 819 928 71 78020
186 96 353 94 516 48 664 728 995
79264 358 506 43 77 673 725 858
970.
80192 244 59 448 683 81077 104
64 349 70 92 605 29 71 763 88 805
49 935 97 82030 180 369 476 91
568 707 828 83058 109 53 61 89
403 11 514 86 68 76 47 823 84063
205 323 64 431 86 727 945 85033
88 127 211 15 61 373 463 507 47
96 861 56110 23 26 340 65 69 403
40 43 59 75 550 793 934 6 69
87061 141 77 248 380 428 42 568
93 659 69 841 38 916 46 88663 37
123 59 58 296 339 49 54 436 3 563
778 860 11 933 77 89853 202 383
404 32 75 96 593 975 33 55 70.
9001 150 304 406 29 92 784 825
979 91219 335 468 507 41 648 704
802 998 92064 159 80 356 476 91
505 905 93011 34 94 193 343 646
881 980 94044 98 137 59 224 342
86 660 98 732 74 822 23 36 44 68
903 20 95064 344 685 806 26 931
96159 330 87 425 98 799 97246 595
637 824 992 98 98082 122 64 478
543 673 51 82 740 99063 92 260 30
34 90 423 92 564 674 812 23 914.
100054 72 136 325 403 57 639 71
788 98 946 101099 532 664 85 759
93 945 102051 122 79 256 480 576
856 928 103161 368 512 49 736 859
104133 74 237 409 37 74 508 57 83
97 703 885 928 64 105044 83 170 393
687 709 12 59 866 94 904 23 34 106002
14 42 132 47 226 39 45 349 79 495
556 666 84 848 107077 85 92 455 528
84 664 108076 227 52 74 339 50 434
95 555 850 944 109082 177 220 64
590 787 828 110044 71 123 46 374
452 899 111073 170 241 397 422 569
946 112210 54 420 48 69 554 70 697
799 833 51 81 947 60 113031 151 73
220 22 73 327 418 549 831 912 21
114030 57 77 598 69 712 822 49 78

85 115089 160 66 378 436 87 622 44
68 778 116016 28 116 47 69 79 261
436 508 649 737 824 72 915 19 117020
71 104 224 32 305 20 43 781 855 911
118140 49 238 320 28 84 88 586 694
806 27 953 119002 43 76 906 133 255
95 355 81 513 632 822 120025 179 86
208 400 561 858 906 121029 166 244
391 679 709 916 122050 69 266 659
709 972 94 123068 121 367 537 631
12407 241 442 555 750 125010 143 73
357 97 462 74 76 536 635 50 728 42
54 82 86 126001 292 332 41 62 869
991 96 127080 257 351 462 516 85
729 70 80 803 4 906 70 128001 201
16 36 419 76 564 644 99 727 87 91
94 856 129004 112 13 215 38 428 558
780 821 915 58.
13056 258 353 510 64 830 131020
97 253 349 67 461 561 623 762 13223
362 492 578 89 768 75 810 978 84
135083 4445 76 767 72 950 83 96
134071 155 95 219 71 341 50 92 673
868 135052 384 617 762 981 136183
418 70 503 616 700 74 909 137320
584 92 703 76 817 912 139025 46 338
452 533 614 15 32 800 138238 59 73
49 57 96 516 40 657 869 140109 38
64 200 416 23 567 601 831 926 85
141165 210 66 324 81 468 531 862
142162 82 231 33 64 77 528 38 83
639 704 933 143122 241 67 69 312
479 606 32 780 144074 394 438 72
674 905 21 27 95 145044 60 315 38
48 428 33 83 514 38 785 883 146129

III cięgnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 20 tysięcy złotych padła na Nr. 131789
25 tysięcy złotych na 21115
15 tysięcy — 105068
10 tysięcy zł. — 42402 91877 148664
5 tysięcy zł. — 78112 89058 90577
157225
2 tysiące zł. — 16055 64103 73763
8344 84285 86408 117751 135618
133847 138923 142989
1 tysiąc zł. — 2127 1789 5758 11124
13602 18399 20319 20502 31556 37401
37630 42650 54292 55034 58801 66406
70306 74137 76850 82196 83807 92901
95246 103559 107669 128517 130824
134039 141897 150301 153346 157103
157770

Wygrane po 250 zł.

297 351 438 530 623 805 907 1096
180 226 433 599 908 42 61 2377 502
720 916 3106 8 346 80 608 935 4458
543 648 812 85 5413 828 940 6329 33
423 887 7149 81 407 837 8040 476
77 92 839 93 9092 237 462 720 68 840
10288 382 920 60 97 11041 135 218
519 12072 361 647 824 972 13380 413
721 978 14752 864 961 15261 79 317
528 51 74 94 742 16051 52 220 97
670 949 17082 267 71 881 945 18173
578 79 723 19096 305 865 20034 192
262 49 69 351 89 413 544 680 861
21046 126 528 22238 355 427 536 804
23241 399 427 34 692 24031 308 538
25042 57 128 484 524 917 28008 77
136 475 27024 57 76 77 117 359 611
78 81 28638 832 926 29018 327 36
725 30127 230 756 69 891 31029 347
451 641 888 32086 257 755 81 33209
341 605 23 70 877 34198 281 633 45
712 69 831 922 35016 242 79 395 523
36379 576 651 37145 293 602 996
38004 112 331 76 656 67 706 82 905
39146 88 270 605 950

40054 377 94 775 81 89 42070 332
43013 377 781 802 72 44069 108 207
45058 574 865 46194 488 780 820 60
47245 445 79 84 537 77 921 42 48423
647 73 730 49039 385 96 509 628 86
50293 773 51150 299 52001 132 451
53 829 53212 48 367 419 21 658 54022
64 70 86 143 758 805 34 55006 273
97 621 73 867 997 56089 264 345 54
491 821 71 963 57157 365 78 626 903
58319 24 670 59274 498 758 929
6001 339 929 44 61127 205 590 62345
808 80 964 63380 91 667 703 54026
925 65448 517 75 66313 638 67329
73 744 68046 650 69993 70182 349 727
827 71152 616 930 58 72013 122 422
580 638 752 94 862 99 73227 31 50
74081 162 423 905 75172 94 279 538
84 948 90 76096 338 402 6 18 796
77086 354 428 40 782 814 940 82
78014 73 206 33 444 605 22 79094 327
557 62 976
80335 442 504 767 832 81141 302
908 82059 351 53 434 47 744 83082
334 88 726 84031 45 178 445 695
85139 621 729 939 86373 501 738 92
879 98 87004 256 89 360 701 88199
427 632 871 929 63 89179 91 226 82
378 489 94 949 09235 86 369 199 622
91087 326 419 705 83 92270 463 701
93143 202 383 427 553 713 27 42 863
919 68 94105 31 463 87 613 912 95517
763 69 96347 562 606 724 811 965
97243 88 519 605 794 982 98025 277
677 92 94 98 862 97 99066 72 249 69
460 646 10002 115 45 318 96 547 637
844 10192 318 908 26 102014 180
374 488 782 103418 541 77 664
104414 570 610 38 709 73 881 105034
419 664 808 40 106034 71 325 739
107075 414 574 819 923 24 108289
463 803 109067 70 77 186 331 404 636
723 961 110346 768 87 823 951 111007
14 103 283 444 629 855 112620 717
969 85 113010 626 930
114292 853 115025 416 501 700 76
81 966 115052 70 394 515 631 66
1783 89 370 406 32 569 951 118214
677 119014 355 497 649 910 120037
43 359 515 682 822 83 121608 811
122064 414 70 561 646 123286 91 308
785 124296 125852 877 126812 127289
352 428 654 746 831 128160 571 729
52 809 129096 560 636 739 130087 51
202 449 985 131215 516 798 833 66
132057 169 217 335 454 823 133115
322 90 457 134424 755 847 135378
832 992 136062 462 65 669 798 137003
358 699 709 922 138032 278 340 634
139213 388 681 140051 360 736 818
141567 685 806 34 142056 119 580
654 725 143400 829 972 144233 536
658 815 93 145019 55 76 297 379 477
552 146081 189 433 38 569 147285 332
542 55 934 148026 457 955 85 149196
354 541 57 150082 958 151413 517
664 854 941 152171 446 512 903
153103 200 46 471 154250 530 796
818 967 156008 11 701 4 156152 412
520 157273 158470 646 859 77 159052
89 152 258 459 604 785 912

IV cięgnięcie Wygrane po 250 zł.

477 967 1306 55 613 35 2006 279
308 75 3169 620 61 824 50 66 928
4014 214 360 608 770 820 51 49 293
891 901 6134 241 381 434 59 555 67
725 43 811 52 942 7059 152 59 265
304 403 60 601 8202 361 493 693 825
27 32 905 9400 599 797 10031 98 199
759 841 11007 60 145 221 531 789
12069 448 69 517 621 13065 99 237 92
518 20 781 960 14168 425 707 929 94
15420 679 16131 95 224 687 840 7169
214 33 405 946 18701 19171 547 53
673 939 20462 689 897 948 21190 295

431 677 756 58 880 992 22333 412 30
69 730 23197 340 473 566 635 854
80 90 956 74 24370 662 764 944 25456
502 46 57 613 743 62 26081 194 238
543 698 828 42 27276 30 59 82 780
927 28142 551 899 965 29222 361 717
78 30450 92 714 31006 69 511 57 98
997 32032 418 538 33135 281 488 619
97 34091 336 42 670 780 98 948 90
35005 90 105 24 239 347 72 791 869
36046 262 401 503 742 72 911 37078
668 727 800 38154 680 780 814 959
39144 244 437 506
40010 10380 309 497 567 898 911
41491 614 876 910 42378 419 53 788
43156 797 828 44002 319 707 45157
69 354 418 889 46219 22 969 47039
171 332 790 48056 78 927 49026 336
461 513 842 50103 502 89 754 895
51204 36 76 87 391 907 52032 27 351
370 75 657 53153 244 497 988 54032
786 55214 976 56009 124 520 76 736
816 903 57252 330 87 616 745 823 31
58107 28 609 74 59165 222 568 920
52 60153 475 510 728 51279 627 713
52218 574 60429 424 501 53 63 680
54020 239 439 51 658 767 65082 227
481 577 926 66106 378 417 97 620 873
908 63 85 67060 619 58182 272 351
446 837 921 37 69188 272 496 861
70159 380 491 559 71008 220 482
609 76 922 72004 99 207 361 486 507
601 12 731 73308 446 509 720 96
74118 23 32 52 201 67 708 96 814
686 75002 190 450 655 755 76497 598
735 872 77593 614 34 878 78646 79124
339 578 917.

W sto lat po zmianie wiary nadal Żydami

Rewelacje „Naszego Przeglądu“ o masonach w Persji — Cenne przyznanie

Świeżo żydowski „Nasz Przegląd“ zamieścił ciekawą korespondencję dra H. Szoszkiesza pt. „U maranów w Meszechedzie“ (Z podróży na Wschód) w nr 256 z 11 września rb., w której wyraźnie przyznaje, że **zmiana wiary przez Żydów jest tylko pozorem, środkiem do przemycenia się do społeczeństwa gojów**.

Znany już jest przykład przechrztów hiszpańskich — maranów, którzy po 400 latach potrafili przejść z powrotem na łono Izraela, bo w ogóle z nim nie zerwali — mimo chrztu... Obecnie mamy nowy dowód ze Wschodu, z Persji. Może te autentyczne wyznania Żydów, a nie „tendancyjnych endecków“ przemówią do pewnych kół i je ostatecznie otrzeźwią.

ŚWIĘTE MIASTO — MESZECHEH

„O tysiąc kilometrów od Teheranu znajduje się najświętsze miasto mahomańskie — Meszeched, który jest dla szyitów tym, czym Mekka dla Mahometan — sunitów (np. Arabów). Tam zetknęła się córka Mahometa, Fatma, z zięciem proroka Alim. Tam również znajduje się grób Imana ósmego, tj. następcy w linii prostej Mahometa.

„Na grobie wzniesiono marmurowy meczet z mauzoleum, do którego przybywają setki tysięcy wiernych ze wszystkich krańców świata. Wybudowano tam baseny dla tysięcy pielgrzymów, którzy kąpią się w „świętej wodzie“, aby zmyć brud ziemskich grzechów i potem móc całować marmur świętego grobu.“

PRZED STU LATY W MESZECHEH

„Przed przeszło stu laty, podczas upalnego lata, gdy Meszeched przepelniony był dziesiątkami tysięcy pobożnych i wypoczętych pielgrzymów, fanatyczni mułlowie rozpętali tłum przeciw kilku tysiącom Żydów, mieszkających w świętym mieście. Rzucono hasło: „Meszeched tylko dla Muzułmanów“, tłum rzucił się na Żydów, wyrzynając ich masowo i, jak podają kroniki, baseny rytualne wówczas były czerwone od krwi. Po rzezi Żydów wierni korzyli się w wieczornej modlitwie przed miłosierdnym prorokiem Mahometem, wówczas części Żydów udało się ocalić i gdy nazajutrz tłum uspokoił się, znaleziono starego rabinę w jego kryjówce i rozpoczęto pertraktacje. Pod groźbą wymordowania pozostałych przy życiu Żydów rabin zgodził się, aby wszyscy członkowie gminy żydowskiej przyjęli islam, lecz przy uwzględnieniu następujących warunków:

„1) Nowi Muzułmanie mogą zawierać małżeństwa jedynie między sobą. Warunek ten motywował rabin tym, że z powodu obyczajów zawierania czasowych małżeństw, może się zdarzyć, że mężczyzna poślubi własną córkę, z której matką łączyło go krótkotrwałe małżeństwo. Podobnie istnieje możliwość, że syn jego ożeni się z własną siostrą.

„2) Przestrzeganie uboju rytualnego ze względów zdrowotnych.

„Warunki zostały przyjęte. Cała gmina żydowska w Meszechedzie przeszła na mahomańską. Jedynie rabin kabalista z kilkunastoma Żydami z elity gminy zamknęli się w ostatniej starej synagodze i zginęli samobójczą śmiercią w płomieniach ku chwale Bożej.“

PO STU LATACH

„Od tego czasu minęło przeszło sto lat — i oto siedzę teraz w dużym magazynie dywanów perskich, należącym do prawników dawnych maranów.

„Moimi gospodarzami są bogaci kupcy, których hurtowy skład zawalony jest stosami towaru. Przypomina mi się przedwojenna „Warwarka“ w Moskwie, lub po prostu zakątek Gesiej ulicy w Warszawie...

„Dokoła mnie w kantorze karawanseraju stoi kilku ludzi młodych i w średnim wieku ubranych po europejsku, którzy słuchają z ogromnym zainteresowaniem moich opowiadań o Europie, o Palestynie, o Hitlerze...

„Właściciel firmy nazywa się Mohamed Ali Szahaban i paszport określa go jako mahomańszczyznę. Również i jego synowie są mahomańszczyznami. Zaledwie przed 10 laty, podczas korona-

cji obecnego cesarza mogli oni ogłosić jawnie, że ich ojcowie, dziadkowie i pradziadkowie nigdy nie przestali wyznawać religii Mojżesza i przestrzegać żydowskich obrządków, — ale urzędowo nie mogą jednak jeszcze teraz wrócić do judaizmu. Gdyby zaledwie przed 15 laty przyznali się, że z pokolenia w pokolenie nie przestali być Żydami i święcić świąt żydowskich — powieszonoby tych śmiałków na środku rynku wśród dźwięków świątecznej modlitwy.

„Odkąd jednak obecny Szach przejął panowanie mułłów — nie grozi im już niebezpieczeństwo życia, lecz pozostali formalnymi mahomańszczyznami, choć nazywają ich „Dziedid“ t. zn. młodo-muzułmanami.“

SZABES TAJEMNIE CZCZONY

„W soboty sklepy nasze były otwar-

te. Lecz w sklepie pozostawał tylko jeden z nas, który odpowiadał klientom: „Właściciela nie ma, będzie dopiero jutro“. I zdziwi się pan na pewno, kiedy mu powiem, że w ciągu tych stu lat nie znalazł się ani jeden zdrajca wśród Żydów, choć przypadkowo odkryto kiedyś **zakonspirowaną bóżnicę podziemną** i memu staremu dziadkowi odrabano głowę na głównym rynku świętego miasta.

„Urządzaliśmy się w ten sposób, że we wszystkich domach i wszystkich sklepach naszych zatrudnialiśmy wyłącznie „Dziedidów“. Dajemy wiele na cele filantropijne. Jesteśmy też wiernymi obywatelami państwa, które powierza nam odpowiedzialne stanowiska. Wielu zamożnych „Dziedidów“ wyjechało do Palestyny i tam stało się formalnie Żydami. Obyśmy i my tak mogli uczynić...“

Trzydniowa rozprawa

o marsz na „Myślenice“

Przed sądem stanęli dwaj ostatni uczestnicy wyprawy

Kraków, 19. 9. Dziś rozpoczęła się rozprawa przed Sądem Okręgowym w Krakowie przeciwko Józefowi Wąsiolkowi i Janowi Tyrce, których oskarżono o udział w wyprawie inż. Doboszyńskiego na Myślenice. Obaj oskarżeni nie stawali przed sądem razem z innymi uczestnikami „marszu na Myślenice“, albowiem jeden odbywał

służbę wojskową, a drugi był w czasie rozprawy chory.

Akt oskarżenia zarzuca im należenie do „związku zbrojnego“, zabranie i niszczenie mienia na posterunku, oraz strzelanie do policji w czasie zajść w Porębie. Oskarżonych broni adwokat dr Oskar Stühr. Rozprawa rozpoczyna została na 3 dni.

Żydzi warszawscy ukradli

300 tysięcy koron

Jak Żydzi warszawscy urabiają nam opinię za granicą

Warszawa. — Przed kilkoma tygodniami wyjechało z Polski do Czech troje aferzystów żydowskich: Szmul Dawid Sarna (Krochmalna 5), Ryfka Kolonik (Lubeckiego 266) i Wolf Flind, noszący pseudonim Woladko. Aferzyści dokonali w Warszawie i na prowincji szereg oszustw na szkodę różnych firm jubilerskich oraz wiele kradzieży biżuterii. W obawie przed aresztowaniem złoścynicy zbiegli za granicę, do Pragi Czeskiej.

Ostatnio do policji warszawskiej nadeszło od policji czeskiej zapytanie, dotyczące personalii aresztowanych „warszawian“. Jak się okazało, trójka złodziejska weszła w kontakt z jubile-

rem praskim Janem Kubkovem, od którego wyludźono biżuterię na kwotę ponad 300.000 koron. Trójka złodziejska dokonała kradzieży w sprytny sposób. Jubiler czeski otrzymał za pośrednictwem Sarny zamówienie na biżuterię w wysokości 100.000 koron od jednej z firm warszawskich. W oglądaniu biżuterii brali udział wszyscy złodzieje. Po ich wyjściu jubiler stwierdził brak biżuterii na sumę 300 tysięcy koron.

Całą trójkę złodziejską osadzono w areszcie. Po odcierpieniu kary w więzieniu czeskim będą oni oddani władzom policyjnym w Warszawie, gdzie czeka ich druga porcja kary. (IAP)

Kwasem solnym w oczy

Maltretowana kobieta zemściła się na brutalnym mężczyźnie

Warszawa, 19. 9. — Przed kilkoma miesiącami 40-letni Jan Grodzki (Tarchomińska 8) poznał 20-letnią Wandę Biskupską, w której z miejsca zakochał się. Grodzki zarabiał dobrze będąc pracownikiem stacji trychinoskopijnej na Dworcu Głównym i dlatego zaproponował dziewczynie wspólne pożycie obiecując jej utrzymanie całkowite. Ponieważ początkowo Biskupska namyślała się z decyzji, Grodzki zaczął do niej pisywać listy miłosne, w których błagał ją na wszystko, by zamieszkała z nim wspólnie.

Młoda panna zdecydowała się wreszcie i przeniosła się do mieszkania Grodzkiego. Po 3 miesiącach współżycia Biskupska wyjawiała przyjacielowi, że czuje się w błogostanowym stanie. Wówczas to stosunki między przyja-

ciółmi, które były dotychczas dobre, zmieniły się radykalnie. Grodzki zaczął odtać Biskupską maltretować, bijąc ją, a nawet i kopiąc, byleby się jej pozbyć. W końcu wyrzucił przyjaciółkę z domu na bruk.

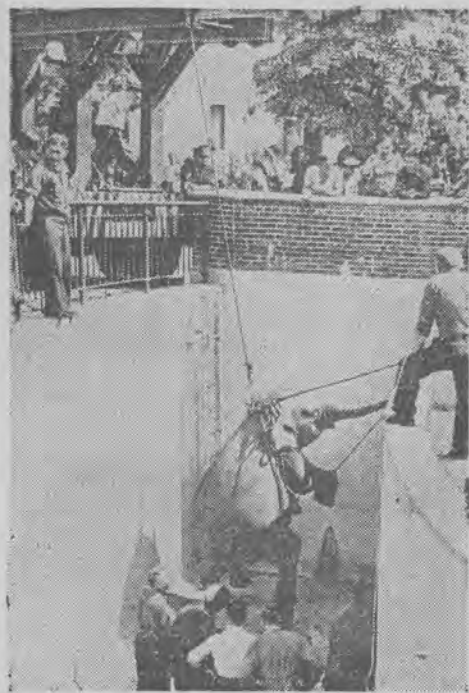
W dniu wczorajszym maltretowana kobieta przyszła do stacji trychinoskopijnej na Dworzec Główny, chowając skrycie jakieś zawiniątko pod chustką. W hallu do wychodzącego ze stacji Grodzkiego podbiegła ona i nagłym ruchem wylała całą zawartość butelki, ukrywanej pod chustką. Grodzki, który w ostatniej chwili zasłonił oczy rękoma, został straszliwie poparzony kwasem solnym w ręce i na twarzy. Zniszczeniu uległo także ubranie. Biskupską zatrzymano na komisariacie kolejowym, gdzie też spisano protokół zajścia.

Krwawa bójka o kobietę

Metę uliczne hulają w Warszawie

Warszawa, 19. 9. Przed domem nr 11 przy ul. Nowiniarskiej wynikła awantura między trzema mężczyznami i jakąś kobietą. W pewnej chwili

jeden z mężczyzn wydobyl z kieszeni nóż fiński i uderzył nim drugiego w brzuch, a następnie w piersi. Ranny upadł na ziemię, z żółdaka zaś jego

W Zoologu w Broklynie (Ameryka) słon swoją małżonkę podczas nieporozumienia małżeńskiego zepchnął do rowu otaczającego zwierzyńiec. Kosztowało to trudu niemało, żeby ją wydobyć.

Ma świetny APETYT
przepada na JECOROL

Zwiększa WZROST I WAGĘ

40 LAT
wzmacnia za
KUTECZNOŚCIĄ
swoją lekko

MAG A-BUKOWSKIEGO
JECOROL
ZAMIAST PRANU
P 6755-62,684

wypłynęły jelita. Pozostali dwaj mężczyźni na widok rannego rzucili się do ucieczki. Jeden z nich został schwytany przez przechodniów. W komisariacie okazało się, że jest to 20-letni Kazimierz Miszczak (Zakroczyńska 11), nazwisko jego kolegi, który zbiegł, nie jest wiadome. Rannego wezwany lekarz pogotowia przewiózł do szpitala na Czystem. Tu ranny nie odzyskawszy przytomności zmarł. Z dokumentów znalezionych przy zabitym dowiedziano się, że zabitym jest Ludwik Umiński (Felińskiego 1).

Badany w policji zabójca Miszczak podał jako powód morderstwa zadróżkę spowodowaną o kobietę, którą kocha, a która chodziła z Miszczakiem w charakterze narzeczonej. Nazwiska tej kobiety ani nazwiska kolegi współuczestnika morderstwa nie chce on wyjawiać. Zabójcę przekazano do dyspozycji sądziego śledczego.

na gorącym uczynku

Tygodnik „Merkuriusz Polski“ informuje, że w dniu 7 bm. radio angielskie podało następującą depeszę agencji Reutersa:

„Znakomity pianista polski Artur Rubinstein odwołał wszystkie swoje koncerty we Włoszech i odesłał wszystkie ordery włoskie Mussoliniemu, na znak protestu przeciwko włoskim ustawom antyżydowskim.“

Czy p. Rubinstein — jako „Polak“ — zapytał przed wysłaniem depeszy o zdanie innych Polaków, olbrzymiej większości Polaków? Poza tym, kto p. Rubinsteina w ogóle upoważnił do reprezentowania za granicą Polski i do dodania do swego tytułu: „znakomity pianista Rubinstein“ przymiotnika „polski“?

*

Żydowski „Nasz Przegląd“ obchodzi 15-lecie istnienia i w związku z tym wydał numer jubileuszowy, bardzo obfity. Ciekawy to numer i warto weń wniknąć.

Przedstawia on dwoistość żydowskiej duszy, a lepiej jeszcze — dwoistość żydowskiej metody.

Tam gdzie jest mowa o stosunkach w świecie i o „gojach“, to aż rozplywa się jubileuszowy „Nasz Przegląd“ w frazesach pacyfistyczno-liberalno-demokratycznych, przyzywając nawet obłudnie na pomoc — Nowy Testament. Tam, gdzie idzie bezpośrednio o Żydów, to mówi się o nacjonalizmie żydowskim, o obronie zagrożonych placówek, o zamiarach zdobyczych itd.

Tak to Żydzi na pasku swojego szowinizmu ciągną liberalno-demokratyczny bagaż

Z uroczystości otwarcia boiska KS „Arko” w Łodzi. Ks. dr Makowski dokonuje aktu poświęcenia boiska.

Pani dyr. Plagnet przecina wstęgę, dokonując otwarcia boiska.

Zakończenie zbiórki na niewidomych

Łódź, 19. 9. — Jak już donosiliśmy, w dniu 17 bm. rozpoczęła się w Łodzi trzydniowa zbiórka publiczna na rzecz niewidomych. Zbiórki przeprowadzało Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi wspólnie z Łódzką Rodziną Radiową.

Zbiórka zakończona została wczoraj dnia 19 bm. Fundusze przekazane zostały na rzecz Tow. Opieki nad Ociemniałymi, które utrzymuje zakłady dla niewidomych w Łaskach, woj. warszawskiego.

W zakładach tych przebywa, kształci i wychowuje się 11 niewidomych z terenu województwa łódzkiego. W liczbie tej jest czworo niewidomych dzieci z samej Łodzi.

Wolne miejsca w gimnazjum tkackim

Łódź, 19. 9. Dyrekcja Państwowej Szkoły Przemysłowej w Łodzi przy ul. Prezydenta Narutowicza 77 (telefon 154 20) komunikuje, że w Państwowym Gimnazjum Żeńskim, Introligatorskim i Państw. Żeńskim Gimn. Tkackim jeszcze jest kilka wolnych miejsc.

Amator cudzych ryb pod kluczem

Piotrków, 19. 9. W dniu 16 bm. ze stawu należącego do folwarku Świerczyńsko gm. Rozprza usiłowało dokonać kradzieży ryb czterech osobników.

Spłoszeni złodzieje poczęli uciekać w kierunku majątku Wroników, lecz tu jednego z nich zatrzymano.

Amatorem cudzych ryb okazał się Kliszewski Władysław, mieszkaniec Tomaszowa Mazowieckiego.

Samochód zabił konia

Piotrków, 19. 9. W dniu 16 bm. pod wsią Jarosty pod Piotrkowem, został najechany z tyłu przez auto ciężarowe wóz Strzałkowskiego Wacława ze Rzgowa.

Ciężarówka prowadzoną przez szofera Buśka Tadeusza, uderzył tak mocno konia, że ten padł na miejscu.

Wartość zabitego konia sięga 500 zł. Buśko zamieszkały jest w Bydgoszczy przy ulicy Jackowskiego 1.

Za 1000 zł uchylił się od służby wojskowej

Sensacyjny proces o nadużycia poborowe przed Sądem Okręgowym w Łodzi

Łódź, 19. 9. Na ławie oskarżonych w Sądzie Okręgowym w Łodzi zasiadli 42-letni Ignacy Derski, b. referent starostwa w Łasku, 36-letni Maksymilian Anuszczyk, b. urzędnik PKU. w Łasku i Stefan Ludwisiak, b. referent wojskowy w Zarządzie m. Pabianic, oskarżeni o uwolnienie w drodze nielegalnej od służby wojskowej poborowego rocznika 1910 Leopolda Wernera, syna przemysłowca z Pabianic.

Sam Werner również odpowiadał za bezprawne uwolnienie się od służby wojskowej. Na trop afery władze wpadły całkiem przypadkowo.

W dniu 24 stycznia rb. plut. Stefan Malachowski w pociągu do Końskich podsłuchał jak Eugenia Maciejewska z Pabianic zwierzała się jednemu zna-

jomemu, iż kolega jej brata zwolniony został z wojska za 1.000 zł łapówki.

Plutonowy wylegitymował Maciejewską i doniósł komendantowi PKU. w Końskich. Dochodzenie ustaliło, że ojciec poborowego Wernera, właściciel fabryki w Pabianicach zwrócił się do Derskiego, którego poznał w restauracji. Derski przyrzekł uwolnić syna od wojska.

W maju 1937 r., gdy Werner miał się stawić do poboru, Derski poradził, by przesunął termin stawienia i nie stawał przed komisją w Pabianicach lecz później w Łasku. Skierował następnie Wernera do „machera” Chaima Łaznowskiego, który przyniósł od dr Grzegorzewskiego, ówczesnego lekarza miasta Pabianic, świadectwo, iż

Werner jest chory, choć dr Grzegorzewski nie badał w ogóle Wernera.

Na podstawie tego świadectwa Werner stanął przed komisją poborową w Łasku. Pojechał tam razem z wynajętym niejakim Frankiem osobnikiem o słabej konstrukcji organizmu i niskiego wzrostu. Obaj rozebrali się, lecz gdy wywołano Wernera, Derski wypuścił na salę Franka. Został on zbadany przez lekarzy i zakwalifikowany do kategorii „E”, jako niezdolny w ogóle do służby wojskowej.

W chwili po tym przyszedł urzędnik PKU. Anuszczyk, spisał personalia, ale już Wernera bezpośrednio. Uprzednio jeszcze Ludwisiak w listach poborowych w odniesieniu do Wernera przerobił dane personalne a mianowicie, że Werner skończył 3 oddziały szkoły powszechnej a nie 6 klas gimnazjum. Na tej podstawie Werner został zwolniony z wojska.

Za te czynności otrzymali Derski 400 zł i 20 metrów towaru, Anuszczyk — 50 zł i również 20 m towaru, wreszcie Ludwisiak za przerobienie ewidencji Wernera — 50 zł. Niezależnie od tego sam Werner kilkakrotnie gościł wszystkich macherów u siebie w domu.

Na rozprawie wczorajszej Derski składał wykrętne wyjaśnienia. Również pozostali dwaj: Anuszczyk i Ludwisiak nie przyznali się do winy. Ludwisiak przyznał jedynie, że przerobił ewidencję Wernera na prośbę Derskiego. Wreszcie Werner przyznał się do uwolnienia się od służby na drodze nielegalnej i podał wszystkie szczegóły.

Wyrok podamy jutro

2 lata więzienia za napad rabunkowy

Łódź, 19. 9. — Sąd Okręgowy w Łodzi skazał 38-letniego Władysława Warcholę na 2 lata więzienia i 32-letniego Mieczysława Piaskowskiego na rok więzienia z pozbawieniem praw na przeciąg lat pięciu za napad na kupca Cyfersztajna z Łodzi (Rzgowska).

Radiofonizacja dzielnic robotniczych

Do akcji przystąpiły 42 firmy łódzkie

Łódź, 19. 9. Pod przewodnictwem inspektora pracy inż. Wyrzykowskiego odbyła się konferencja z przedstawicielami przemysłu włókienniczego w sprawie radiofonizacji dzielnic robotniczych.

Do akcji radiofonizacji dzielnic robotniczych przystąpiły 42 firmy łódzkie, które aparaty detektorowe rozdzielili między swoich robotników, zbierając należność na raty po 50 groszy tygodniowo.

Kohn chce się pozbyć „Widzewskiej Manufaktury”?

Zarząd „Wimy” będzie zmieniony i oddany w inne ręce

Łódź, 19. 9. — Na innym miejscu donosimy o wyznaczeniu terminu nadzwyczajnego zebrania akcjonariuszy „Widzewskiej Manufaktury”. Jest to już drugie w krótkim stosunkowo czasie walne zebranie akcjonariuszy tych zakładów.

Czytelnicy sobie przypominają, bo szczegółowo o tym referowaliśmy, że na zebraniu tym postawiono dotychczasowemu właścicielowi Kohnom szereg poważnych zarzutów, a grupa akcjonariuszy z mniejszości zagroziła nawet oddaniem sprawy do prokuratury.

Niewątpliwie, że władze zainteresowały się gospodarką Kohnów, którą można określić jako gospodarkę z nieprawdziwego zdarzenia, i spowodowały, że Kohnowie będą musieli dotychczasowy swój system zmienić.

Zaznaczamy, że Kohn starał się ostatecznie o zaangażowanie na naczelnictwo inż. K., któremu miał oddać całkowity zarząd fabryki, a sam wraz ze swym synem Maksem miał się całkowicie usunąć w cień. Chodziło tu prawdopodobnie o odwołanie interwencji skarbu państwa.

Wyznaczenie terminu nadzwyczajnego walnego zebrania nasze informacje całkowicie potwierdza. Fakt, że na porządku dziennym zebrania znajduje się punkt, mówiący o złożeniu mandatów członków Rady Nadzorczej i zarządu, względnie ich odwołaniu i wyborze nowych członków świadczy, że zarząd „Widzewskiej Manufaktury” będzie całkowicie zmieniony i oddany w inne ręce.

Charakterystyczne jest również, iż przewidziane jest upoważnienie przyszłego zarządu do zbycia niektórych nieruchomości na rzecz skarbu państwa. Dotyczy to niewątpliwie olbrzymich założeń podatkowych na rzecz skarbu państwa, sięgających, jak wiadomo, 7 milionów złotych.

Ciekawi jesteśmy tylko, czy zbyciu będą podlegać sławne „kohnowskie” domy robotnicze, które już w projekcie umowy sporządzonej przed kilku miesiącami Kohn oferował skarbowi państwa na bajejnych, oczywiście dla siebie, warunkach.

W każdym razie „Widzewska Manufaktura” jest w przededniu poważnych zmian.

Krnąbrny pastor

W Katowicach toczy się obecnie sprawa sądowa przeciwko pastelowi ewangelickiej gminy wyznaniowej Wagnerowi o zwalczanie polskości w tamtejszej gminie i sabotażowanie rozporządzeń władz. Ma z tym związek także mianowanie nowym kierownikiem gminy pastora Harlfingera, który również skarży złożoną obecnie ewangelicką kościelną radę gminy o znieważenie. W sprawie tej toczy się już proces.

Spłonęło 68 stodół z maszynami i zbiorami

Straty wynoszą 200 tysięcy zł

Łódź, 19. 9. — Pożar powstał w stodole Piotra Adrianowicza w osadzie Działoszyn rozszerzył się błyskawicz-

nie i strawił 68 stodół z maszynami i zbiorami.

Straty oblicza się na 200 tysięcy zł.

Dziwy „ozonowej” arytmetyki wyborczej

Typowanie kandydatów — Tymczasowy prezydent Godlewski, poseł Wadowski, socjalista Walczak i poseł Minberg na pierwszym miejscu

Łódź, 19. 9. Na odcinku wyborczym do Sejmu, jak dotąd, żywa działalność wykazują... władze administracyjne.

Ordynacja bowiem stanowi prawdziwy gąszcz przepisów, paragrafów, które muszą władze administracyjne wojewódzkie i starościńskie w specjalnych zarządzeniach wyjaśniać i tłumaczyć.

Ukazało się zarządzenie wojewody o wyborach delegatów do zgromadzeń okręgowych sejmowych. Łódź podzielona została na trzy okręgi: XV, XVI i XVII. Okręg XVIII obejmuje powiat łódzki i łęczycki, okręg XXI powiaty sieradzki i łaski, okręg XXII piotrkowski i brzeziński, okręg XXIII radomszczański i wieluński.

Zostały również ustalone już daty zebrania poszczególnych organizacji, które mają wybierać delegatów do kolegiów wy-

borczych oraz tych delegatów dla poszczególnych organizacji.

Cyfry bez pokrycia

Czysto informacyjnie tylko podajemy, jak wygląda arytmetyka wyborcza. Tak więc z socjalistycznych związków klasowych powołano aż 43 delegatów do okręgowych zgromadzeń wyborczych, a mianowicie z okręgu XV — 13, z XVI — 16 i z XVII — 14.

Żydowskim związkom klasowym robotniczym przyznano 8 delegatów.

Ponieważ związkom zawodowym przysługuje prawo wysłania po jednym delegacie na każdych dwóch wysłanych przez Radę Miejską, a ponieważ w Łodzi nie ma Rady Miejskiej z wyborów, delegatów wysłał wydział wojewódzki po jed-

nym delegacie na każdych 4000 wyborców. W kalkulacji urzędowej wypadłoby, że związki wysyłają po jednym delegacie na każdych 8000 wyborców, zrzeszonych w swych szeregach.

Gdy więc pomnożymy 8000 przez 43 delegatów, otrzymamy, że na klasowe związki zawodowe przypada aż 344.000 wyborców. Z tego wynikałoby, że klasowe związki posiadają aż tylu członków.

Również fantastyczna wprost cyfra otrzymana dla wyborców z klasowych związków żydowskich 64.000 robotników, chociaż każdemu wiadomym jest, że ogólna cyfra Żydów-robotników dosięga 10.000.

Z tym samym zjawiskiem spotykamy się w „sanacyjnych” związkach. Z. Z. P. (Zjednoczenie Zawodowe Polskie), które już połączyło się z Z. P. Z. Z., a więc samodzielnie nie istnieje, otrzymało mimo to po jednym delegacie w każdym okręgu, czyli łącznie członków oblicza się na 24.000.

Jak z tej arytmetyki wyborczej wynika, cała Łódź grupuje się w szeregach klasowych związków oraz w „sanacyjnych” organizacjach robotniczych.

Jest to oczywiście niemożliwe, choćby

z tego względu, że w Łodzi liczy się robotników na 150.000 łącznie już z członkami rodzin, uprawnionymi do głosowania, w samych zaś klasowych związkach zawodowych władze urzędowe naliczyły aż 344 tysięcy robotników.

Typowanie kandydatów...

Mimo, że socjaliści mają dość poważne perspektywy ze względu na wyżej podaną arytmetykę wyborczą, do tej pory nie są jeszcze zdecydowani, czy pójdą do wyborów. Oglądają się na wynik narad centralnych władz partyjnych.

Prasa żydowska jednak już obecnie sugeruje, że z Łodzi kandydować będzie na posła p. Walczak, sekretarz klasowych związków.

Ta sama prasa wysuwa jako kandydata ze strony żydowskiej dotychczasowego posła Minberga. Ze strony „Ozonu” wysuwa się jako czołowego kandydata tymczasowego prezydenta Godlewskiego oraz dotychczasowego posła Wadowskiego.

Obecnie ukazały się już odezwę Federacji oraz Zw. Legionistów, którzy, jak to zwykle, zgłaszają swój udział w wyborach. (m.)

Kalendarz rzym.-kat.
Wtorek: Eustachy m.
Środa: † S. dz., Mateusz

Kalendarz słowiański
Wtorek: Myślisław
Środa: Bożydar

Środa: wschód 5.33
 zachód 17.57
 Długość dnia 13 g. 24 min.
Księżyc: wschód 1.06
 zachód 15.58

Faza: 3 dzień przed nowiem

Adres redakcji i administracji w Łodzi
Piotrkowska 91, tel. 173-55
Godziny przyjęć 11 — 13 i 16 — 17

DZURY APTEK

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki:
 Kasperkiewicz, Zgierska 54. Rychter i Łoboda
 11 Listopada 86. Zundelewicz (Zydr). Piotrkowska
 25. Bojarski i Schatz. Przejazd 19. Ryteł
 Kopernika 26. Lipiec (Zydr). Piotrkowska 198
 Kowalski i S-ka. Rzgowska 147.
 24 a.

TELEFONY

Pogotowie miejskie 102-90.
 Pogotowie P. C. K. 102-40
 Pogotowie lekarzy chrześcijańskich 111 11
 Pogotowie Ubezpieczalni 208-10.
 Straży Pożarnej 8.

TEATR

Teatr Polski — Cegielniana 37 — „W. p. f. u. merli”.

KINA

Capitol — „Kobiety nad przepaścią”.
 Corso — „Zemsta Tarzana”.
 Ikar — „Varietés” i „Po wielkiej wojnie”.
 Metro — „Zawinił”.
 Oświatowe-Ślone — „Znachor”.
 Palace — „Pobożne kłamstwo”.
 Przedwiośnie — „Narodziny gwiazdy”.
 Rialto — „Pieśniarz Jej Wysokości”.
 Stylowy — „Gwiazda Riwier”.

KOMUNIKATY

Rejestracja mężczyzn rocznika 1920-21

Dnia 20 bm. winni się zgłosić do rejestracji mężczyźni wspomnianych roczników, zamieszkali na terenie IV Komisariatu P. P. o nazwiskach na litery: Sz. T. U. W. Z. Z. Z oraz mężczyźni z terenu XII Komisariatu P. P. o nazwiskach na litery: K. L. E. M. N. O. P.

Każdy zgłaszający się do rejestracji winien posiadać: dowód osobisty, względnie wyciąg z rejestru mieszkańców wraz z innym dokumentem, stwierdzającym tożsamość osoby oraz dowód zameldowania w Łodzi.

KRONIKA MIEJSKOWA

Statut dla Instytutu Wyższej Kultury Religijnej

J. E. ks. biskup Włodzimierz Jasiński, ordynariusz diecezji Łódzkiej nadał statut dla Instytutu Wyższej Kultury Religijnej w Łodzi.

Ze statutu wynika, iż bezpośrednim celem Instytutu Wyższej Kultury Religijnej jest szerzenie i pogłębianie wiedzy religijnej wśród świeckiej inteligencji katolickiej miasta Łodzi i diecezji łódzkiej, a pośrednim wyrabianie działaczy Akcji Katolickiej oraz prowadzenie katolickiej działalności wydawniczej.

Nadanie regulaminu dla alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi.

J. E. ks. biskup Wł. Jasiński, ordynariusz diecezji łódzkiej nadał regulamin dla alumnów Wyższego Seminarium Duchownego diecezji łódzkiej, który ma na celu ułatwienie alumnom wyrobienia charakteru i zdobycie wiedzy potrzebnej kapłanom do sprawowania swego stanowiska.

Nowy dyrygent w Łodzi

Chrześcijański związek muzyków zaangażował ostatnio znanego dyrygenta p. Tomasza Kisswetera, który obejmie dyrykcję muzyczną związku. Nowy dyrygent, który niejednokrotnie dyrygował koncertami w Filharmonii warszawskiej, katowickiej itd., ukończył konserwatorium warszawskie i uzyskał dyplom w klasie prof. Berdajewa i dyplom kompozytorski w klasie prof. Ryty.

Walka z plagą żebractwa

daje pomyślne rezultaty. Na dzień 1 września w zbiórni żebraków przy ul. Kątnej 10 przebywało 101 osób, które wysła się do stałego miejsca zamieszkania, względnie umieszcza się w domu dla kalek.

KRONIKA DNIA

W klatce schodowej domu przy ul. Okrzei 23 upadł 66-letni Stanisław Tube i wskutek upadku odniósł okaleczenia głowy i twarzy. Rannego opatrzył lekarz pogotowia.

Z korytarza domu przy ul. Traugutta 13 skradziono Józefowi Minkiewiczowi (Hipotečna 39) pozostawiony bez nadzoru rower wartości 100 zł.

Z drożki na podwórzu przy ul. Piotrkowskiej 51 skradziono paczkę obrusów wartości 100 zł na szkodę firmy Jelska.

Zatrzymany został w taksówce przy zbiegu ulic Pogonowskiego i 6 Sierpnia Stefan Mielczarek (Podwórzowa 10), poszukiwany za kradzież przedzwy.

Marianna Zielińska (Braterska 34) zawiadomiła policję, że w mieszkaniu swoim została pobita przez właściciela domu Benedykta Bronieckiego, odnosząc lekkie uszkodzenie ciała.

Z tramwaju nr 2 wypadła 28-letnia Pola (Narutowicza 42), odnosząc ogólne obrażenia ciała.

Na ul. Bydgoskiej 3 w czasie bójki został poranny ostrym narzędziem 28-letni Feliks Błotnicki (ul. Klonowa 33).

Na boisku sportowym w Łęczyca w czasie gry został ranny Henoch Obster, zam. przy ulicy

Krwawa tragedia miłosna w piwiarni przy ulicy Kilińskiego

Zerwanie przyczyną samobójstwa

Łódź, 19. 9. W piwiarni Adolfa Berendta (Kilińskiego 180) popełniła samobójstwo jego przyjaciółka 28-letnia Erna Wetberg (Słowiańska 18).

Wetberg przysła o godz. 7 rano do Berendta, lecz gdy go nie zastała, za-

żądała od służącej wódki, wypila ją a następnie wydobyla rewolwer i strzeliła sobie prosto w serce.

Przybyły lekarz stwierdził zgon. — Jak stwierdzono Berendt zerwał ostatnio z Erną Wetberg.

Wystawa „Dziecko w Polsce”

Łódź, 19. 9. — Jak informaliśmy, w październiku rb. uruchomiona zostanie w związku z Kongresem Dziecka w Warszawie wystawa pn. „Dziecko w Polsce”. Mieścić się będzie w gmachu fabrycznym przy ulicy Nowogrodzkiej nr 74-76. Trwać ma przez cały październik. Zwiedzać ją będzie można codziennie w godzinach od 9 rano do 9 wieczorem.

Rozmieszczona zostanie w sposób następujący: na parterze znajdować się będzie hall reprezentacyjny i dział ogólny. Poza tym — działy opieki nad macierzyństwem i dzieckiem.

Na I piętrze będą grupy pokazowe

i działy, obrazujące działalność przedszkoli, szkół, zagadnienie wyboru zawodu i drogi życia, wreszcie zagadnienie urabiania obywatelskiego i społecznego dzieci oraz ich stosunku do ludzi i świata.

Na II piętrze będą działy: książki dla dziecka i książki o dziecku, ekspozycje artystyczne, zgromadzone przez komitet kongresu jako płon dwóch konkursów sztuk plastycznych i fotografii.

Na wystawie znajdą swoje miejsce świetlica harcerska, sklepik uczniowski, pomoce przedszkolne i zabawki dla dzieci.

Łódź na zjeździe ogrodników miejskich

100 delegatów z całej Polski uczestniczy w obradach

Łódź, 19. 9. — Wydział Plantacji Zarządu Miejskiego w Łodzi informuje, że na wczorajszy zjazd ogrodników miejskich w Warszawie wyjechał w charakterze przedstawiciela Plantacji Miejskich naczelnik wydziału tego inż. S. Rogowicz.

Zjazd rozpoczął się 16 bm. i trwać będzie trzy dni do 18 bm. włącznie. Zorganizowany został staraniem Tow. Popierania Plantacji Miast Rzeczypospolitej oraz Związku Miast Polskich. Jest to piąty z kolei zjazd ogrodników. Zjazdy te posiadają doniosłe znaczenie, gdyż zapoznają uczestników z postępem na polu ogrodnictwa miejskiego, tym bardziej, że w obradach biorą udział nie tylko zatrudnieni ogrodnicy, ale i przedstawiciele samorządu, których opieka podlega plantacji miej-

skie i inne zadrzewienia.

W zjeździe bierze udział 100 uczestników z całej Polski. Program zjazdu przewiduje wygłoszenie referatów, a między innymi na następujące tematy: zieleni w różnych dzielnicach miast, organizacja działów ogrodnictwa w miastach i ochrona zieleni miejskiej i samorządowej, tereny turystyczne w okolicach miast, nowe i mało znane krzewy do zadrzewienia miast itp. Ponadto wygłoszone zostanie sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Ogrodnictwa, jaki odbył się w roku bieżącym w Berlinie.

W ramach zjazdu uczestnicy zwiedzą ogrody stołeczne, kolonie i ogródki na Rakowcu, ogródki działkowe dla bezrobotnych, starą Warszawę itp.

Fragment rzeźni miejskiej.

Akcja ekspedientek sklepowych

Łódź, 19. 9. — Związki zawodowe podjęły akcję o unormowanie warunków pracy ekspedientek w zakładach handlowych. Wyloniono komisję organizacyjną, która ma zrzeszyć ekspedientki i następnie podjąć zabiegi o zawarcie umowy zbiorowej i uregulowanie warunków pracy i płac.

Obecnie płace ekspedientek wynoszą miesięcznie od 30 zł wzwyż do 60 zł przy 12 godzinach i więcej pracy dziennie.

Dążeniem organizacji jest wprowadzenie ustawowego 8 godzinnego dnia pracy, unormowanie kwestii ubezpieczeń i wynagrodzenia.

W sprawie tej poczyniono już wstępne kroki u Inspektora Pracy. Składowej 19 w Łodzi. Rannego opatrzył pogotowie.

W mieszkaniu własnym przy ul. Piaskowej 49 w celach samobójczych zatrula się kwasem solnym 25-letnia Henryka Gryz. Desperatkę przewieziono do szpitala.

Zamiast brylantów kupiła szkiełka

Łódź, 19. 9. — Eleonora Blum (Cegielniana 67) nau l. Zachodniej pod nr. 54 została zatrzymana przez dwóch osobników z których jeden podawał się za emigranta z Niemiec.

Mieli oni na sprzedaż sznur pereł i kolę z brylantami. Biżuterię tę wartości 15 tysięcy zł zgodzili się sprzedać za dwa tysiące złotych. Blumowa, nie mając pieniędzy przy sobie, zostawiła własne koleżki i pierścionki z brylantem oraz adres, polecając się zgłosić po pieniądze do swojego mieszkania.

Dopiero, gdy oszuści się ulotnili stwierdziła, że za brylanty własne otrzymała tylko szkiełka.

Redukcja 1000 robotników

Łódź, 19. 9. — Wskutek zakończenia sezonu w cegielniach uległo okresowej redukcji w okręgu łódzkim tysiąc robotników.

Zachorowania na gruźlicę

Łódź, 19. 9. W ubiegłym tygodniu zanotowano 36 zachorowań na gruźlicę w czym 17 zgonów.

Zatrucie grzybami

Łódź, 19. 9. 72-letnia Józefa, 33-letnia Helena i 13-letnia Janina Kajzer (Zgierska 111) uległy zatruciu grzybami.

Spalił żywcem kota

Łódź, 19. 9. 19-letni Stefan Jastrzębski (Rysia 21) pociągnięty został do odpowiedzialności karnej za spalenie żywcem kota.

Strajk kuśnierzy-chalupników trwa nadal

Łódź, 19. 9. Proklamowany w ub. tygodniu strajk kuśnierzy chalupników wobec nieprzejednanego stanowiska nakładców, prowadzony jest nadal.

Rozbiórka 40 domów

Łódź, 19. 9. — Wydział budowlany Zarządu Miejskiego zarządził, aby 40 domów, zakwalifikowanych do rozbiórki a dotychczas nie usuniętych, zostało rozebranych najdalej do dnia 1 kwietnia przyszłego roku.

Ilość bezrobotnych na terenie woj. łódzkiego

Łódź, 19. 9. — Wedle danych wojewódzkiego biura Funduszu Pracy z dnia 10 bm. na terenie województwa łódzkiego jest 30 525 bezrobotnych zarejestrowanych, w tym w samej Łodzi 21 069.

1500 zł w łachmanach żebraka

Łódź, 19. 9. — W zagrodzie Józefa Topolskiego w Brzezinach zmarł żebrak w wieku 69 lat Piotr Żywiski, u którego w łachmanach znaleziono kwotę 1500 złotych.

Krótkie wiadomości

STUDIUM O WSI ŁÓDZKIEJ

Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi przystępuje do wydania pracy o wsi łódzkiej, która by była przeglądem oddziaływania centrum przemysłowego, jakim jest Łódź, na wieś, uzależnienie jej od ośrodka przemysłowego i wpływu na podniesienie gospodarcze wsi.

Powołany został już specjalny komitet redakcyjny, który odbył już w tej sprawie konferencję. Praca ta będzie miała charakter zbiorowy i przedmiotem badań będą takie zagadnienia jak: geologia, historia demografia, sytuacja gospodarcza, uprzemysłowienie, kultura, odżywianie, odzież itd.

SOCJALIŚCI URZĄDZAJĄ WIECE PRZEDWYBORCZE

W ubiegłą niedzielę klasowe związki zawodowe urządziły szereg zebrań fabrycznych na których zebrani wyrazili aprobatę uchwały słynnej konferencji socjalistycznej z dnia 24 ub. m., odbytej z udziałem Żydów i Niemców. Zebrania takie odbyły się w fabryce Eitingona, Hirszberga i Birnbauma, Johna itd.

NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE AKCJONARIUSZY „WIMY”

W dniu 12 października odbędzie się nadzwyczajne walne zebranie akcjonariuszy zakładów „Widzewskiej Manufaktury” Uszera Kohna.

Zebranie to będzie zdaje się niezwykle ciekawe. Według bowiem ustalonego porządku obrad przewiduje się między innymi: złożenie mandatów przez dotychczasowych członków Rady Nadzorczej i Zarządu, względnie odwołanie niektórych członków i wybór nowych, ustalenie wynagrodzenia dla członków władz fabryki, upoważnienie Zarządu do zbycia niektórych obiektów na rzecz skarbu państwa.

Zebranie to i jego porządek potwierdzają zdaje się nasze przypuszczenia wyrażone niedawno, że Kohnowie mają zamiar całkowicie usunąć się z Zarządu fabryki i oddać kierownictwo w ręce osób postronnych. Do sprawy tego zebrania jeszcze powrócimy.

SPORT

Reprezentacja Polski przeciwko Jugosławii

Kapitan związkowy PZPN ustalił następujący skład reprezentacji Polski na zawody z Jugosławią 25 bm. w Warszawie: Małdejski, Gałeczki, Szczepaniak, Góra, Nylt, Piec II (o ile Dytko nie wyzdrowieje), Piec I, Piontek, Korbas, Wilimowski, Wodarz.

Drużyna jugosłowiańska wystąpi w składzie: Glazer, Hugi, Matesic, Lechner, Jazbinsek, Kokotovic, Sipez, Lesnik, Welf, Antelkovic, Welker.

Zawody prowadzić będzie szwedzki sędzia p. Eklind.

Polska — Włochy

Warszawa — Na zawody zapasnicze Polska — Włochy, które odbędą się dn. 2 października w Poznaniu, ustalony został następujący skład reprezentacji Polski:

waga kogucia — Rokita (Warszawa),
piórkowa — Marcok (Śląsk),
lekka — Świętosławski (Warszawa),
półśrednia — Szajewski (Warszawa),
średnia — Kryszalski (Śląsk),
półciężka — Jakubowski (Łódź),
ciężka — Gwóźdź (Śląsk).

Poznań — Niemcy Środkowe

W niedzielę reprezentacja Poznania spotka się z zespołem środkowych Niemiec. Jako przedmecz odbędzie się spotkanie zespołów klasy A i klasy B.

Skład drużyny kapitan związkowy red. Smiglak ustalił jak następuje:

Repr. kl. A: Sobisiak (Admira), Hoedt (Stomil), Kniat (Legia), Frenzel K. (Cybi-

Wyszedł z druku Tom III „Dziejów Polski”

Nakładem „Zorzy” warszawskiej wyszedł z druku i został skierowany do wysyłki (od 20 września) prenumeratorem i księgarniom

Tom III nowego wydania „Dziejów Polski”

prof. Wacława Sobieskiego.

Tom III wyszedł w opracowaniu senatora Stanisława Kozickiego i obejmuje dzieje Polski od roku 1864 do 1938.

W drugim wydaniu ten tom III. ma 3 rozdziały zupełnie nowe (Rządy parlamentarne, rządy pomajowe, ostatnie lata)

Tom III zawiera stron 307+V.

Wydawnictwo „Zorza”, Warszawa, al. Jerozolimska 17. P. K. O. 501.

Uwaga. Tom II „Dziejów Polski” (obejmujący czasy od r. 1696 do 1864) wydany z druku około 20. 10. rb., wobec tego zakupy całości „Dziejów Polski” w drodze prenumeraty trwają aż do dnia 20. 10. rb. na dotychczasowych warunkach, tj. cena za 3 tomy — 15 zł, dla młodzieży uczącej, dla nauczycieli i instytucji oświatowych — 13.50. Wpłaty należy dokonywać jednorazowo w całości. Tomy I i III. pp. prenumeratorem otrzymują natychmiast Koszta wysyłki obciążają wydawnictwo.

Cena — 6 zł.

ty. Natomiast bardzo nikiły jest przyrost samochodów ciężarowych (52 jednostki).
Jeśli idzie o przyrost nowych poj. mech. w sierpniu 1938 i porównanie poszczególnych liczb z odpowiednimi cyframi z lipca rb. otrzymamy następujące zestawienie:

	nowych jednostek przybyło w sierpniu 1938	w lipcu 1938
ogółem poj. mech.	1 439	1 731
samochodów ogółem	1 060	1 300
samochodów osob.	1 061	913
samochodów ciężar.	166	183
taksówek	92	142
autobusów	51	62
motocykli	353	425
pojazdów specj.	26	12

Ogólnie można powiedzieć, że sierpień rb. dał

Lekka atletyka

Słynny biegacz angielski Wooderson zaatakował w Oslo rekord świata na 1500 m, należący do Nowozelandczyka Loveleeka (3:47.8).

Woodersonowi nie powiodła się próba. Użył skal on bowiem czas 3:48.7. Mimo to wynik ten jest lepszy o 0.1 sek. od aktualnego rekordu Europy i stanowi najlepszy w tym roku wynik na świecie na powyższym dystansie.

Porażka mistrza Europy. Na międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych w Sarzeberg (Norwegia) niespodziewanie porażkę doznał dwukrotny mistrz Europy, Holender Osendarp, ulegając w biegu na 100 m Duńczykowi Hansenowi. Zwycięzca miał czas 10.6, Osendarp 10.8.

Hansen zwyciężył nadto w sroku w dal z wynikiem 675 cm przed Norwegiem Brakevel-dem 655 cm. (PAT)

Fantastyczny rzut dyskiem. Norweg Seerlie uzyskał w dysku na treningu fantastyczny wynik 54.83 m. Wynik ten lepszy jest o 173 cm od aktualnego rekordu świata, będącego w posiadaniu Niemca Schredera.

Wymieniony wyżej wynik nie będzie, rzecz prosta, uznany oficjalnie z powodu braku dopełnienia przepisów formalnych.

Piłka nożna

Irlandia — Szwajcaria 4:0 (3:0). Spotkanie odbyło się wczoraj w Dublinie wobec 30 tysięcy widzów. Najlepszemu graczem na boisku był półwy Dunn, który sam strzelił trzy bramki. Czwartą bramkę uzyskał Bradshaw.

Wegiel, Koks i Drzewo

Cement, żelazo konstrukcyjne i handlowe, belki korytka żelazne, blachy żelazne, cynkowe i ocynkowane, karbid do oświetlania i spawania, gwoździe, wapno, gips oraz inne materiały budowlane poleca po cenach konkurencyjnych ze składu i wagonowo

Sp. Akc. Handl. Przemysł.
ELIBOR L. J. Borkowski

Oddział w Łodzi, Kilińskiego 70. Tel. 204-95 i 101-73

MEBLE

od najwykwintniejszych do najskromniejszych — poleca po bardzo przystępnych cenach

A. KOPROWSKI

Łódź, Zgierska 56, tel. 238-30

F-ma nagrodzona złotym

medalem na wystawie

Wytwórczość Polska 1937 r.

LUSTRA TREMA

i toalety na dogodnych warunkach poleca Fabryka Luster Józefa Ligockiego, Łódź, Dworska 20, przy Bałuckim Rynku, Telefon 246-31.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 923, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9.25.

6. OZENKI

Panna

32, mieszkająca, pracuje, poszukuje kawalera — wdowca, stałej pracy — rzemieślnika. Oferty Oredownik, Łódź pod „22-222”, n 18 242

25 letnia

majetna szuka męża na stanowisku. Zgłoszenia fotografii Oredownik, Poznań, zd 85 116

Panna

lat 25 przystojna gotówki 2.000 posłubi pana na stanowisku. Oferty Oredownik, Poznań, zd 85 540

Rzemieślnik

usamodzielniony szuka żony. Zgłoszenia Zakopane, Poste Restante 37-27, zd 86 101

Kawaler

lat 35, fachowiec 5 000 gotówki, poszukuje panny do lat 28, która ma zamiarowanie do kupiectwa, oszczędnie gotówki. Cel matrymonialny. Oferty wraz fotografiami Oredownik, Gdynia, n 17 533

Leśnik

wdowiec na posadzie, lat 33, bezdzietny poszukuje żony do lat 26. Majątek dla wspólnego dobra. Pannie miłe i gospodarstwo zechcą swe zgłoszenia przesyłać do Oredownika, Poznań, zd 86 102

7. SPRZEDAŻE

Należności ziemskie

rozłożone przez Urząd Rozjemczy w okolicy Wolkowskiej i Tuszyńskiej na ogólną sumę 23.000 — płatne już i od 1940 roku korzystnie do sprzedania. Termin spłaty 14 lat. — Oferty do składania Oredownik, Łódź pod „Bank”, n 18 506a

Wiatrak

w całości lub częściowo, śmigła, żaluzje, Pr. Cichy, Zakrzewo poczta Pałedzie, zd 86 021-2

Wiatrak

zabudowaniami gospodarczymi, 1 morga ziemi wdzierzaw lub sprząda Niskiewicz, Siedlów, powiat Kępno, n 18 373

Okazja

dla młodego rzutkiego, skład papieru, tytoniu miasto powiatowe. Oferty Oredownik, Poznań, n 18 318

Piekarnia - cukiernia

z składem i mieszkaniem w Kępnie. Rynek od zaraz do wynajęcia. Zgłoszenia Adam Karolewski, Kępno. Rynek 33, n 18 372

18. DZIERŻAWY

90

mórg prima przy Poznaniu, inwentarzami, zapasy. Rutkowski Poznań, Półwiejska 5, zd 83 811-2

26. SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenie drobnych.

b) Inni

Fryzjerka

poszukuje posady od 1. 10. Oferty Rabecka, Częstochowa, Warszawska 1. 137, n 18 004

Zecer

akcydensa, tekst, kalkulator, poszukuje pracy, Łaskawe zgłoszenia: Częstochowa, Aleja Wolności 18, „Praca Polska”, n 18 195

Emerytka

inteligentna lat 50, z znajomością dobrej kuchni zajmie się domem lub chora osoba. Zielińska, Gniezno, Witkowska 53, ng 17 519/20

27. WOLNE MIEJSCA

Dwóch

zdolnych akwizytorów do pracy w mieście i na prowincji poszukuje poważna firma od zaraz. Oferty Oredownik, Poznań, n 18 561

Humor zagraniczny

— Co ty właściwie robisz?
— Świetne interesy. Na tym najbliższym ostrym zakręcie sprzedaję jodynę, bandaże i plaster angielski automobilistom.

(„Prag. P.”)

Ogłoszenia 1-lamowy milimetr lub jego miejsce kosztuje: w zwyczajnych na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie redakcyjnej (4-lamowej): a) przy końcu części redakcyjnej 30 groszy, b) na stronie czwartej 50 groszy, c) na stronie drugiej 60 groszy, d) na stronie wiadomości miejscowych 1 — zł. Drobne ogłoszenia (najwyżej 100 słów, w tym 5 nagłówek) słowo nagłówek drukim tustym, 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy.

Ogłoszenia większe wśród drobnych poczynając od ostatniej strony, 1-lamowy milimetr 50 groszy. Ogłoszenia skomplikowane, z zastrzeżeniem miejsca — od poszczególnego wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia do bieżącego wydania przyjmujemy do godziny 10.30, a do wydania niedzielnych i świątecznych do godziny 9.30 rano. Za błędy drukarskie, które nie zmniejszają treści ogłoszenia, administracja nie odpowiada. Ogłoszenia przyjmujemy tylko za opłatą z góry.

Nakład i cenzura: Drukarnia Polska S. A. w Poznaniu. — Konto P. K. O. Poznań 200 149. Poczta: konto rozrachunkowe: Poznań 8, numer kartotek 03.

Prenumerata w Polsce z odnośnikiem gazety do domu miesięcznie (7 razy w tygodniu) 2.50 zł, za granicą miesięcznie od 3.00 zł do 6.00 zł (zależnie od kraju)

Adres redakcji i administracji centralnej: Poznań, św. Marcina 70. Telefony: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25; po godz. 19 oraz w niedziele i święta tylko: 40-72. Redaktor odpowiedzialny: Jan Płazak z Poznania. Za wiadomości i artykuły z m. Łódź odpowiada Franciszek Przytarski z Poznania. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Antoni Leśniewicz z Poznania. — Rekopisów niezamówionych redakcja nie zwraca. — W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorem nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

10 LAT w sowieckiej katordze

2) Zmęczone trzydniową jazdą pociągami z trudem mogliśmy iść przez miasto. Jedną z towarzyszek niedoli, polską zakonnicę, która na krótko przed więzieniem przechodziła operację ślepej kieszki i ciągle jeszcze była chora, nie mogła iść zupełnie. Zwróciłam się więc do dowódcy eskorty z prośbą by zechciał uwzględnić ten stan i nie zmuszał jej do odbycia długiej i uciążliwej drogi pieszo. Żołnierz dał mi brutalną odpowiedź, że jeśli uwięziona zdolna była w tym stanie popełnić „przestępstwo“, to musi również maszerować.

Tak szliśmy bocznymi, wyboistymi ulicami sowieckiej stolicy, wspólnie z jedenastu wiedźmami, które śpiewały bezwstydną piosenkę i rzuciły sprośne okrzyki i klątwy.

Za nami w niewielkiej odległości postępowała banda apaszów i włóczągów natrząsając się z nas i szydząc niemilosierdnie.

W więzieniu przypadało akurat na ten dzień sowieckie święto i uwięzione kobiety zabawiały się jak tylko mogły najweselsiej. W sprzątniętych korytarzach urządzono masowe wyścigi z zakładami. 70 do 80 kobiet zupełnie nagich, o ciałach od stóp do głów potwornie potatutowanych biegło do oznaczonej białą kresą mety. Inne, również kompletnie nagie, przyglądały się widowisku z szatańskim chichotem i prowadziły ohydne rozmowy, rzucały bluźnierstwa i przekleństwa.

Nieco dalej kłębała stara zakonnica — jak się później dowiedziałam, przełożona jednego z moskiewskich klasztorów, — a obok niej zaś młodzianka, szesnastoletnia lub siedemnastoletnia dziewczynka. Biedna sierotka płakała głośno tuląc się do zakonniczki, która kryła ją swoim szalem, by dziewczę nie patrzyło na potworne wesele czarownic. Mimowoli pomyślałam w udręczeniu, jakie cierpieć musi dusza zatraczona w strasznym towarzystwie potępieńców.

Pobyt w tym plugawym więzieniu trwał dla mnie — dzięki Bogu — tylko trzy dni, po czym uzbrowieni od stóp do głów gepiści przeprowadzili mnie do osławionych więzień GPU na Łubjankach Nr 2. Jeszcze raz więc musiałam odbyć pieszą wędrówkę przez Moskwę, tym razem jednak bez towarzyszek, eskortowana przez dwóch żandarmów. W więzieniu na Łubjance

przeznaczono mi celę na trzecim piętrze.

Coś w czternaście dni później stawiono mnie przed wyższym urzędnikiem GPU celem przesłuchania. Urzędnik ten, typowy Moskal, był starszym człowiekiem, o włosach poczynających prószyć siwizną. Zadał mi najpierw kilka stereotypowych pytań o miejscu urodzenia, rodzicach, pracy itp., po czym zaczął mi dowodzić, że przynależność moja do Kościoła katolickiego musi mieć czysto polityczne podstawy.

Jesteście, towarzysko, wykształconą kobietą, a zatem nie wierzycie w Boga. Proszę się szczerze przyznać,

chrześcijańskich wierzeń przechowywać ma w sobie ów czynnik życia, energii i myśli kryjący się pod słowem: dusza. Według mnie duszą człowieka jest po prostu jego energia, z której wyczerpaniem się ginie człowiek.

— Ależ są przecież fakty niezbitę, stwierdzające...

— Zapewne myślicie, towarzysko, o spirytyzmie. Stukanie stolika, czy harce talerza nie dowodzą jeszcze niczego. Bo przeciw temu wysunąć można dziesiątki argumentów i też naukowych, które z takim samym powodzeniem mogą być przedstawiane, jako niezbita prawda.

że towarzyska tylko z politycznych pobudek należała do Kościoła.

Odpowiedziałam mu, że osoby daleko więcej wykształcone ode mnie, a nawet uczeni o światowej sławie, nie tylko, że wierzą w Boga, ale naddo są szczerzy, gorącymi wyznawcami katolicyzmu.

Gepista uśmiechnął się ironicznie. — Jak towarzyska może pogodzić wiedzę z religią? Istnienia Boga nie udowodni się niczym. Tak samo nie możemy dać wiary w pozagrobowe istnienie duszy i niewiarę tę rozszerzam do żyjącego człowieka — człowieka z krwi i kości, który według

— Zupełnie słusznie. A jednak... Czy nie towarzyszkowi nie mówią te historie o nadprzyrodzonych zjawiskach, te fakty nagłych interwencji umarłych w świecie żyjącym? Naprzykład...

— Ależ to zwykła gra rozbudzałej wyobraźni ludzi! — przerwał mi gepista. — Nie ma najmniejszego sensu wierzyć w „nadzwyczajne zjawiska“, „strachy“, „duchy“, czy „cuda“.

— A ja mogę na dowód przytoczyć cały szereg konkretnych faktów, gdzie o złudzeniu mowy być nie może, bo zjawiska obserwowane były zbiorowo — przez kilka osób. Tam chyba złudzeń nie było...

— Mogło być przecucie, plastyczne przecucie. Mogła też tam występować telepatia. Pod wpływem nadzwyczajnego skoncentrowania myśli danej jednostki, inne ulegają sugestii. Ot i cała filozofia!...

Dobłą godzinę trwała jeszcze taka sprzeczka. Gepista starał się wpoić we mnie swoje twierdzenie, że wiara nie da się uzgodnić z nauką, ja zaś ani przez chwilę nie myślałam rezygnować z własnej obrony i stanowczo odpiierałam zarzuty bolszewika. Wkońcu, widząc że mnie nie przekona, oświadczył, iż jestem dzielna przeciwniczka w dysputie i, że będzie chciał jeszcze raz ze mną porozmawiać.

Zapytałam o jakie występkę jestem oskarżona, bo to, że jestem katoliczką nie jest chyba przestępstwem; przecież żadna sowiecka ustawa nie zabrania mi wierzyć w Boga...

— O tym pogadamy następnym razem — brzmiała odpowiedź.

Przesłuchanie było skończone i żołnierze odprowadzili mnie z powrotem do celi więziennej. To, że będę jeszcze raz przesłuchiwana nie przerażało mnie wcale. Cóż mnie to mogło obchodzić, jak GPU sformułuje oskarżenie? Wiedziałam, że nic nie zmienię mej doli więziennej. Małeńkie okienko celi, w której byłam zamknięta wychodziło na zewnętrzny dziedziniec budynków więzennych, dlatego też wzrok mój mógł widzieć tylko niedużą częsteczkę nieba. W okół panowała śmiertelna cisza, że słyszałam bicie własnego serca. Od zewnątrz nie przedostawał się do więzienia żaden, najślabszy nawet głos. Gruby podkład filcowy na deskach korytarzy tłumiał nawet kroki wartowników i dozorców więzennych, którzy w dodatku obuci byli w filcowe trzewiki.

Rozmowa głośna była najsurowiej wzbudzona. Gdy się kto z więźniów zwracał z zapytaniem czy prośbą do wartowników — czynił to tylko szepcąc, przez zrobiony w drzwiach celi otwór. Przez tenże otwór, zwany pospolicie „judaszem“, dozorczy, również głosem przyciszonym, wydawali rozkazy i polecenia, oraz podawali nędzne pożywienie. O godzinie szóstej rano i o szóstej wieczorem wprowadzano uwięzionych do ustępu. Każdego więźnia eskortował uzbrojony żołnierz do samych drzwi klozetu i z powrotem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

MICHAŁ WODZYŃSKI

Próba zaufania

HUMORESKA

Nazwisko miał nie ażeby — Faja; za to imię, po prostu romantyczne — Ludomir. Całość wyglądała nie najgorzej.

W biurze Faja miał opinię takiego sobie „letkiewiczza“ i trochę zarozumiałca, ale na ogół miano go za miłego chłopca.

Zawsze wesół i pełen werwy do wszelakiego rodzaju „kawałów“, z których cieszył się personel tego nudnego i pospolitego biura, w którym Faja pracował już od lat paru w wydziale kasowym.

Pracownik z niego, należy to przyznać, był całkiem dobry i, nie licząc jakichś czasem uchybień i pomyłek, zresztą zawsze doraźnie wyświeblanych, nie nie mąciło normalnego biegu służbowej kariery pana Ludomira.

Miał on ją niejako zapewnioną.

Dziś jest on pomocnikiem księgowego, ale już — już ma awansować, a jak tak pójdzie, to za kilka lat może zostać nawet szefem całego wydziału.

Ale... musi Faja powoli się statkować i nabierać powagi i solidności. Teraz to jeszcze nie potrzebne, toteż nie opuszcza go nigdy jego beztroski i lekki nastrój, a jego światopogląd zabarwiony jest stale na różowo.

*

Jakoś z początkiem wiosny, mimo skąpych jeszcze jej oznak, cały biurowy personel z panem Ludomirem na czele wybrał się pewnej niedzieli do lasu podmiejskiego.

Faja był w swoim żywiole. Kroczył pod rękę z dwiema najweselszymi i najładniejszymi koleżankami, nie ustając w opowiadaniu co najlepszych kawałków ze swego obfitego repertuaru. Wesół nastrój panował, jak należy, w tym młodym towarzystwie.

Gdy, dzięki znajomości terenu pana Ludomira, znaleziono miejsce postoju, rozłożono się na małej polance i porożki na kocu przyniesione zapasy. Pokrzepiano się mocno i „wyborowo“, bo tak wypadało z programu.

Gdy po jakimś czasie młode szczegółki i mocne zęby „dały radę“ większej części przysmaków — koleżeńską ich pogawka stawała się coraz bardziej ożywiona.

Mówiono oczywiście na tematy biurowe. Ot, takie sobie troski i kłopoty, projekty i domysły tego urzędniczego, skromnego światka, w którym każda kilkuzłotowa „podwyżka“, awans lub przesunięcie, miały już poważne znaczenie.

Faja sypał jak z rękawa ciekawymi nowinkami, dotyczącymi „ruchu służbowego“. Toteż słuchano go z niemałym zainteresowaniem i podziwem dla tych jego wiadomości, które posiadał, jak sam to mówił, z najlepszego źródła.

W pewnej chwili odezwał się milczący dotychczas „Kaczorek“, jak go przezywano w biurze.

— Powiedz no, Faja, skąd ty się dowiadujesz o tym wszystkim zawsze pierwszy, to po prostu zdumiewające.

— Widzisz, Kaczorku, — brzmiała wesoła odpowiedź Faj — o ile wiem to i owo, może więcej jak wy wszyscy, to dlatego, że ja posiadam szczególne zaufanie u szefów, a nawet i u dyrekcji, i cały w tym sekret... — roześmiał się pan Ludomir.

Kaczorek, sceptyk z natury, badał dalej:

— No, tak to każdy może powiedzieć — zaufanie... Ale jakież ty masz na to dowody takiego aż szczególnego zaufania?

— Chodzi ci o dowody? No, to będziesz je miał i to nie dalej jak jutro.

— Jakież to będzie dowód? — pytało dokoła z zaciekawieniem.

— Nie powinienem wam może o tym mówić, ale, że chcę, żebyście się przekonali, więc niech będzie. Słuchajcie więc:

— Otóż, dla dostarczenia wam dowodu, jak tego chce Kaczorek, ja sam zrobię taką oto próbę zaufania, jakie posiadam u zwierzchności naszego biura. Już to obmyślałem teraz. Oto napiszę sam na siebie taki list, że niby ktoś, bezimienny, przestrzega dyrektora co do osoby takiego Ludomira Faj... rozumiecie?

— No, no i co z tego ma być? — pytano ze wszystkich stron.

— A to ma być, że dyrekcja jak otrzyma owe pismo, pisane rozumie się na maszynie, to oczywiście natychmiast... wrzuci je do kosza. Chyba że lepszego dowodu zaufania nie będzie? Bo rzecz jasna, jeżeli się ma do kogoś całkowite zaufanie, to żeby nie wiem jakie anonimowe, to nie pomoże: wrzuci się je do kosza i nawet ten, którego one dotyczą nie będzie o tym nic wiedział. Zrozumielście teraz? Che, che, che... dobry kawał, co?

Powstała teraz dyskusja. Jedni uważali, że w takiej próbie jest dużo ryzyka, drudzy sądzili, że wogóle anonim to jakoś nie wypada, inni znowu znajdowali cały pomysł Faj jako bardzo dowcipny.

Następnego dnia, w poniedziałek już przed pierwszą Faja z Kaczorkiem, jako „delegatem“ ogółu czatowali przed gabinetem dyrektora w korytarzu, aby, gdy ten wyjdzie, udając się o tej porze na śniadanie, sprawdzić zawartość jego kosza do papierów i... oczywiście wydobyć stamtąd list, który Faja bardzo kunsztownie spreprował i wysłał w przeddzień. Stali, kryjąc się za wieszakami w korytarzu, gdy ukazał się dyrektor. Spostrzegł zaraz pana Ludomira i zawoławszy na niego, krótko się odezwał:

— A, pan Faja. Proszę do mnie zaraz po drugiej. — I poszedł ku wyjściu. Rzucili się teraz obydwaj do gabinetu. Ku wielkiemu zdumieniu — listu w koszu dyrektora, nie było.

Kaczorek spojrzał spod oka na skonsternowanego Faję i szepnął jakos ponuro:

— Niedobrze... A do tego „Sam“ kazał ci przyjść... obawiam się, że ten twój cały pomysł z tą próbą zaufania może się skończyć całkiem inaczej, niż ty sobie uplanował... —

— Mianowicie, jak? — błędym głosem pytał Faja.

— Ano zwyczajnie, że mogą cię wylać z biura, — brzmiała odpowiedź Kaczorka, który zaraz sobie poszedł do wydziału.

Faja został sam w korytarzu. Stał głęboko zamyślony.

*

Rzeczywiście, jak się okazało po powrocie dyrektora — „próba“ się panu Ludomirowi nie udała.

Smętna przenowiednia Kaczorka — spełniła się co do joty.

Wrażenia po meczu w Kamienicy

(Od specjalnego wysłannika „Orędownika“)

Gauchel strzela pierwszą bramkę, w czym bezskutecznie usiłuje mu przeszkodzić Dytko.

Piąte spotkanie międzypaństwowe z Niemcami należy już do przeszłości. I tym razem nie tylko nie udało nam się Niemców pokonać, lecz wskutek słabej gry odnieśliśmy bardzo dotkliwą porażkę.

Sprawozdanie z zawodów zamieściliśmy już w numerze wczorajszym, pon. że drukujemy migawki przed meczem.

Sobotę zaczęła nasza drużyna pracownice od śniadania w zacisznej salce restauracji hotelowej. Na brak apetytu nikt nie narzekał. Głównie, gdy kelner zaczął sprzątać ze stołu mruczał nawet pod nosem coś w rodzaju: „Pierunie! Dzieciak by się tym nie najadł”. Tak! Niby to smakowało, ale u nas bułeczki jakoś bielsze i mniej się kleją i kawa też jakoś mniej gorzka — a nawet śmietanki więcej u nas się podaje, niż na lekarstwo. Ale się „wsunęło”. Ofiarą śniadania padł nasz spiker radiowy. Lekkoomyślny ten człowiek zdradził się, że ma jeszcze paczkę „Lotów”. Pomyślna ta wiadomość obiegła lotem błyskawicy stół i w mig całe bractwo piłkarskie oczyściło spikera ze wszystkich grzechów Monopoli Tytoniowego.

O godzinie 11 zajeżdża przed hotel wspaniały autobus i cała ekspedycja ruszyła na zwiedzanie miasta i okolicy. Do oglądania było dużo. Kamienica jest trzecim co do wielkości miastem w Saksonii. Liczy 350 tysięcy mieszkańców i jest miastem na wskroś przemysłowym i handlowym. Znajdujemy tu liczne i potężne fabryki przemysłu maszynowego, tekstylnego i bodaj największe fabryki pończoch w Niemczech. Ulice są na ogół wąskie. Ruch motorowy bardzo silny, co przy wąskich i dziwnie nieraz poskręconych i skrzyżowanych ulicach, nastęrcza dużo trudności.

Kamienica posiada dużo osobliwości. Wymienie tylko wież kurantową w rynku, z której rozlegają się pięć razy dziennie prześliczne melodie kurtowe oraz chorały z organach i — u uliczny ustaje wtedy niemal zupełnie — ludzie słuchają. Pięknie reprezentuje się też staw zamkowy i park z efektownymi fontannami. Chlubą miasta są łaźienki, największa dziś w Europie pływalska kryta, która wzbudziła w nas, sportowcach, prawdziwą i szczerą zazdrość. Kiedyż to my w Polsce... itd. Wspomnę też o operze miejskiej. Z Niemcylm wzruszeniem przeczytałem na afiszu: „Sonntag, 18. IX. 38. — „Halka“ — Oper von Moniuszko. A więc w niedzielę, po meczu z Niemcami, zabrzmia tu tony Moniuszkowskiego arcydzieła. Znowu słowo Polska — ale nie jako

symbol tężyzny fizycznej, lecz geniuszu polskiej sztuki.

Autobus jedzie dalej. Za emmentarzem na peryferiach miasta, widoczny z dala las masztów i flag; są i polskie. To nowy wielki stadion (Chemnitzer Grosskampfbahn), miejsce naszej niedzielnej walki. Wchodzimy. — Duża brama z wieżami, na niej zegar i tablica wyników. Patrzymy: Deut-

Nyc i Szczepaniak usiłują powstrzymać napierającego wiedeńczyka Stroha, jednego z najlepszych graczy niemieckich. W głębi okazale prezentująca się wieża wejściowa, mieszcząca lożę reprezentacyjną i balkon do ceremonii powitalnych itd.

schland — Polen 0:0. Olbrzymie trybuny, — jedna kryta, — mogą pomieścić do 60 000 widzów. Wszędzie beton, kamień i swastyka — proste, monumentalne zarysy — wszystko obliczone na efekt. Wrażenie rzeczywiste duże. Wchodzimy na boisko. Piękne, trawiaste. Właśnie koszą trawę. Patrzymy dobrze: nie tak równe, jak się zdawało. Są i pagóreczki. Trzeba sobie dobrze zapamiętać — to takie ważne! Idziemy dalej. Oglądamy szatnie, łaźnie i lokale klubowe. Luksusowo urządzone. W sąsiedztwie boiska treningowe i korty. Wszystko nowiutkie i eleganckie, czeka na niedzielne poświęcenie. Stadion wybudowało miasto własnym sumptem, z inicjatywy nadburmistrza. Tak! Pan nadburmistrz zrozumiał potrzeby sportu — ale ten pan też dziś jeszcze kopie w piłkę nożną!

Wsiadamy i jedziemy dalej. Okolica piękna. Na przemian góry i doliny. Jedziemy autostradą, łączącą Drezno z Turynią. Jedzie się, jak w bajce. Wodarz śledzi tachometr. 70, potem 80, 85, 95 — dociegamy setki a mimo to mijają nas samochody. Na takiej drodze ztraca się poczucie szybkości. Autobus pnie się 200 metrów w górę. Jakiś feudalny zamek To Augustsburg. Zamek i miasto tejże nazwy, założone przez księcia saskiego Augusta II — dziś szkoła dla przywódców partii. Na zamku pełno uchodźców sudeckich. Przejeżdżamy. Autobus zjeżdża na lew i szyje w dół. Ciągłe wąska droga przez zalesione wzgórza, raz w dół, to znowu w górę — piękna jest ziemia saksońska. Mijamy miasteczko Flähe. Słońce wciąż nam dopieka, upał staje się nieznosny. Ukolysany jazda, zasypia Góra, potem Wil mowski i jeszcze dwóch trabantów. Ale oto i miasto. Po trzech godzinach jazdy stajemy zgłodniałymi w hotelu. Śpiąchy się budzą i ruszają na obiad. Po obiedzie krótki odpoczynek i następnie kąpiel w łaźniach. To było najprzyjemniejsze.

Tuż przed kolacją spadli nam dosłownie z nieba dwaj mili goście z Poznania i to z „Kurierem Pozn.”: red. Śmiglak i fotograf Zielonacki bez Leici. Jak przysłało przedstawicielom tak poważnego pisma, przylecieli samolotem. Zielonacki wpadł jak bomba do hotelu i pierwszym jego pytaniem było: „Gdzie Scherfke, gdzie moja Leica?”. Jeden i drugie w mig się znalazły. Zielonacki odsapnął z ulgą: znalazł swoje drugie Ja. (W samolocie nie wolno

Zainteresowanie meczem jest olbrzymie. Wszystkie bilety są od 2 tygodni sprzedane! Przychodzi do nas do hotelu dużo ludzi, zebrać o bilety za wszelką cenę. Jakaś pocziwa babinka — Polka nie widziała od lat — błaga, żeby tylko wygrać, bo synowie będą na meczu i chcą się Polską poszczycić, choć Jej nie znał! I taka mała lezka w oczach starowiny... Naturalnie! Wygramy! Polska musi wygrać — dla swoich synów. Nie zawstydzimy Jej, babciu, nie!... Tu nie chodzi o ten kawał skóry nadmuchanej, tu idzie o Polskę! Wiemy, babciu, wiemy!... I jeszcze coś, co za serce chwytą: jeszcze jeden miły gość z Poznania; ks. prob. Chilomer. Odprawi mszę św. na naszą intencję. Cała drużyna wraz z kierownictwem udaje się w niedzielę do kościoła na nabożeństwo. Krótki spacer i lekki obiad, po czym odpoczynek i przygotowanie się do meczu.

Krótko przed godz. 14 zajeżdża przywódca sportu von Tschammer und Osten, z nim liczni dygnitarze partyjni w mundurach. Nasi chłopcy robią „poważne miny”. Zdają sobie sprawę z zadania, które ich czeka. A słoneczko pięknie przygrzewa — jest ciepło. Ale oto i autobus. Zegnaliśmy się z por. Kreczim, który na RWD przywiózł naszych poznańskich kolegów. Wystartuje o 16 w drogę powrotną, zabierając bezcenne filmy Zielonackiego wraz z nim samym do Poznania, byś Ty, miły nasz czytelniku, mógł już jutro oglądać w „Kurierze” wyczyny naszej narodowej jedenastki. Siadamy z drużyną w autobusie. Okrzyki i nieopisany tłok przed hotelem. Jedziemy. Trochę w górę, to znowu w dół i już zdala majaczą kontury stadionu. Wsiadamy, drużyna udaje się do szatni. Ostatni uścisk dłoni i małych palców, ostatnie „Szczęść Wam Boże”, przesłane z głębi polskich serc... i drużyna polska znika w czeluści korytarza.

Idziemy na trybunę prasową. Widok wspaniały. Stadion wypełniony doszczętnie. Zielona murawa boiska błyszczy jak szmaragd — kolor nadziei.

Dowiadujemy się jeszcze od p. Witkowskiego, współpracownika konsulatu Rzeczypospolitej w Lipsku (który całym sercem opiekował się drużyną i nami), że przybył również p. konsul Eliczewski oraz duża garstka Polaków z okolicy z chorągiewkami o barwach narodowych. Na boisku popisuje się orkiestra S. A. Grają trąby — a nam nerwy.

Lecz oto już wbiegają oni, z orłem białym na piersiach. Oklaski i brawa — a orkiestra gra „Jeszcze Polska”...

Wstajemy, wpatrzeni w tych, co bronić mają w rycerskiej walce naszych barw.

Brońcie ich, kochani chłopcy, — Walczcie, „pieruny!”

„Niestety...”

Wynik spotkania i jego przebieg jest znany. Zespół nasz nie spełnił pokładanych w nim nadziei.

BEEL.

Pięściarstwo

Warszawa — Aarhus 10:6. W niedzielę wieczorem warszawscy bokserzy rozegrali trzeci mecz na terenie Danii. Tym razem przeciwnikiem drużyny warszawskiej była reprezentacja Aarhus wzmocniona zawodnikami z Kopenhagi, a m. in. mistrzem Nilsenem. Warszawa odniosła trzecie zwycięstwo w stosunku 10:6. Punkty dla Warszawy zdobyli Zyd Rotholz, Czortek, Koleczyński, Kowalski i Sowiński.

Rotholz pokonał Gustafsona, Sobkowiak przegrał z Frederichsenem z Kopenhagi na punkty. Czortek znokautował w drugiej rundzie Christiansena, Kowalski pokonał wysoko na punkty mistrza Danii Nilsena. Koleczyński znokautował w pierwszej rundzie Krusta, przy czym walka trwała zaledwie parę sekund, w średniej Ożarek został znokautowany w drugiej rundzie przez Christiansena. Doroba przegrał na punkty z Leimannem, z którym wygrał w Kopenhadze, i w ciężkiej Sowiński pokonał na punkty Olsena.

Kolarstwo

Międzynarodowe zawody z Duńczykami. Wczoraj odbyło się w Łodzi nieoficjalne spotkanie naszej narodowej drużyny sprinterów z czołowym zespołem Duńczyków, którzy odnieśli zdecydowane zwycięstwo w stosunku 59:31.

W biegu sprinterów zwyciężył mistrz Danii Nielsen w czasie 13,2 sek. przed Genne Ericselem i Światkowskim.

W spotkaniach dwójkowych Duńczycy zwyciężyli w stosunku 10:6. Najlepsi polscy sprinterzy Kupczak i Jędrzejewski tym razem nie byli dysponowani i przegrali dość łatwo. Duńczycy startować będą w Łodzi jeszcze w dniu 22 i 25 bm.

Atak niemiecki usiłuje się przedrzeć (w środku Schoen) przez obronę polską; z lewej, w białej koszulce, Dytko i z prawej Galecki.

Przed nowym rozkwitem Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi

Nowa emisja i komasacja prowincjonalnych instytucji

W krótkim wywiadzie przeprowadzonym z prezesem Związku Towarzystw Kredytowych i prezesem Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Piotrkowa i m. Łodzi p. Marianem Byczkowskim dowiadujemy się, iż sprawa wznowienia działalności emisyjnej Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi przybrała kształty konkretne, bowiem pismem z dnia 12 września rb. został zatwierdzony nowy wzór 5-procentowego listu zastawnego Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi. Na razie wypuszczono pierwszą transzę na sumę trzech milionów złotych, która już jest na wy-czerpaniu. Pożyczka ta dzięki temu, że mieści się w pierwszej połowie wartości nieruchomości obciążonej pożyczką Towarzystwa Kredytowego otrzymała specjalnym pismem ministra skarbu prawo tzw. bezpieczeństwa prawnego (pupilarne). Przywileje tych papierów polegają na tym, że służą one mogą jako: 1) kaucja dla dostaw i przetargów; 2) jako lokata kapitałów należących do nieletnich, oraz 3) lokata kapitałów rezerwowych, wszelkich spółdzielni. Prócz tego Towarzystwo

Kredytowe m. Łodzi rzekło się prawa skupu tej pożyczki, co zwiększa jej wartość, bowiem będzie tylko umarzana drogą losowania, dając tym samym premię posiadaczom listów zastawnych. Jak się dalej dowiadujemy od prezesa p. Mariana Byczkowskiego, istnieje projekt rozszerzenia działalności Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi na dwa województwa: łódzkie i kieleckie. Na wymienionym terenie zostaną zlikwidowane Towarzystwa Kredytowe miast Piotrkowa, Częstochowy, Kielce i Radomia, a agendy związane z działalnością emisyjną, zostaną przekazane Towarzystwu Kredytowemu m. Łodzi. Po zrealizowaniu tego planu Towarzystwo Kredytowe m. Łodzi, które ma tak piękną i owocną przeszłość ponownie stanie się ważnym czynnikiem odrodzenia kredytu i źródłem gospodarczego podniesienia miast. Należy mieć nadzieję, że energiczna inicjatywa obecnej dyrekcji, która pełnia sprawę nowych emisji z martwego punktu, zdoła pomyślnie załatwić komasację prowincjonalnych towarzystw.

n 18 507